

DECRET 75/2020, de 4 d'agost, de turisme de Catalunya.

DOGC núm. 8195, 06/08/2020

TEXT CONSOLIDAT

Vigència 18/03/2023 -

I

A partir de la meitat de segle XX i fins als nostres dies, el turisme ha esdevingut progressivament una activitat estratègica en el desenvolupament econòmic i social de Catalunya i en el posicionament mundial del nostre país com a destinació turística de qualitat i d'alt valor afegit.

Conscients de la importància del turisme, les administracions i els agents turístics catalans disposen d'un escenari complet de planificació estratègica del turisme a Catalunya: d'una banda, el Pla estratègic de turisme de Catalunya 2018-2022, que estableix les bases per gestionar l'activitat turística a Catalunya en els pròxims anys i que, com a mesura per millorar les condicions competitives, inclou la iniciativa d'impulsar l'adequació del marc legal i regulador del turisme a les necessitats del sector; de l'altra, el Pla de màrqueting turístic de Catalunya 2018-2022, que fixa els reptes en l'àmbit de la promoció turística de Catalunya a l'exterior d'acord amb una estratègia de creixement responsable i sostenible.

La normativa turística reglamentària regula diversos aspectes del fenomen turístic que cal adaptar, tant als diferents canvis legislatius que s'han produït en els darrers anys com a les noves necessitats del sector, originades pel seu extraordinari dinamisme i evolució.

Aquest Decret té per objecte definir els requisits turístics i de classificació de les empreses i les activitats turístiques, i regular la disciplina administrativa i el model de governança. A més, compleix una finalitat de sistematització en la mesura que actualitza, integra i codifica la regulació reglamentària en aquest àmbit, excepte la regulació dels guies de turisme.

II

L'Estatut d'autonomia de Catalunya estableix, a l'article 171, la competència exclusiva de la Generalitat en matèria de turisme, que inclou en tot cas l'ordenació del sector turístic i la regulació i la classificació de les empreses i els establiments turístics. D'acord amb aquesta competència, es va aprovar la Llei 13/2002, de 21 de juny, de turisme de Catalunya (en endavant, Llei de turisme), la qual regula, entre altres qüestions, els subjectes turístics, les competències de les administracions turístiques i la inspecció i el règim sancionador.

III

El marc legal derivat de la Directiva 2006/123/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 12 de desembre de 2006, relativa als serveis en el mercat interior, ha configurat un escenari de la regulació de les activitats de serveis, com és ara l'activitat turística, que camina decididament cap a l'eliminació de càrregues i de barreres d'entrada, i de qualsevol mena d'autorització turística. Aquest marc el constitueixen la Llei 17/2009, de 23 de novembre, sobre el lliure accés a les activitats de serveis i el seu exercici; la Llei 25/2009, de 22 de desembre, de modificació de diverses lleis per a la seva adaptació a la Llei sobre el lliure accés a les activitats de servei i el seu exercici; la Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya; el Decret legislatiu 3/2010, de 5 d'octubre, per a l'adequació de normes amb rang de llei a la Directiva 2006/123/CE, i la Llei 20/2013, de 9 de desembre, de garantia de la unitat de mercat.

La simplificació i la clarificació administrativa del procediment de legalització dels allotjaments turístics ha rebut una nova empenta amb la publicació de dues lleis que confirmen aquests principis. Ens referim a la Llei 16/2015, de 21 de juliol, de simplificació de l'activitat administrativa de l'Administració de la Generalitat i dels governs locals de Catalunya i d'impuls de l'activitat econòmica, i la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques. Aquestes lleis recullen aquests principis simplificadors i, en concret, la Llei 16/2015, de 21 de juliol, elimina qualsevol possible duplictat d'intervencions -que es produïen en el passat- en el cas d'activitats que no requereixen autorització habilitant prèvia.

IV

Com a principals novetats, aquest Decret simplifica el règim d'intervenció que preveia l'anterior Decret 159/2012, de 20 de novembre, d'establiments d'allotjaments turístics i d'habitatges d'ús turístic, que consistia a presentar una declaració responsable de compliment de la normativa turística. Aquesta modificació és coherent amb el marc legal vigent esmentat, que estableix l'obligació de suprimir tota barrera o càrrega administrativa que no estigui justificada en la protecció d'una raó imperiosa d'interès general. La normativa sectorial turística no pot subjectar els allotjaments turístics a cap règim d'habilitació, i, en aquest sentit, l'obligació dels prestadors de serveis turístics de presentar qualsevol mena de declaració responsable o comunicació d'inici o sol·licitud d'autorització té aquesta consideració. La simplificació anterior implica eliminar la intervenció de l'Administració turística de la Generalitat en el tràmit d'inici de les activitats, que comportava a la persona titular de l'activitat una duplictat de tràmits innecessària. Això no obstant, la persona titular continua subjecta al control *ex post* dels requisits turístics, el qual es continua realitzant d'acord amb el marc normatiu vigent.

Els ajuntaments comuniquen al Registre de turisme de Catalunya les altes i les baixes dels establiments d'allotjament turístic per a la seva inscripció. El control *ex post* dels requisits turístics és compartit entre els ens locals i l'Administració turística de la Generalitat en el marc de la col·laboració i la coordinació interadministrativa exigida per la llei, i exerceixen la seva competència en la verificació del compliment dels requisits turístics dels allotjaments pel que fa a la seva adequació a les modalitats o categories, si escau.

Es redefineix el Registre de turisme de Catalunya alhora que se'n clarifiquen les funcions i competències. D'una banda, es dona publicitat de les dades de totes les seves seccions, les quals són d'accés públic i en

línia; de l'altra, fa la funció de cens permanentment actualitzat amb les altes, les baixes i les modificacions de les empreses turístiques d'allotjament i dels guies de turisme degudament habilitats. Es regulen tres noves modalitats que possibiliten prestar els serveis turístics d'allotjament: són les àrees d'acollida d'autocaravanes, els allotjaments singulars i les llars compartides. Pel que fa a les modalitats existents en hotels i turisme rural, es revisa la regulació anterior i s'eliminen les prohibicions innecessàries.

Aquest nou Decret integra diverses disposicions normatives de l'àmbit turístic. L'estratègia d'integració de la normativa turística d'aplicació a Catalunya va iniciar-se amb l'aprovació del Decret 183/2010, de 23 de novembre, d'establiments d'allotjament turístic, que va suposar la refosa, l'actualització i la integració en una sola norma de tretze disposicions reglamentàries vigents fins aleshores. En la línia d'aquesta racionalització i minvament del cos normatiu d'aplicació a l'àmbit del turisme a Catalunya, el Decret 159/2012, de 20 de novembre, d'establiments d'allotjament turístic i d'habitatges d'ús turístic, va suposar la fusió i actualització de dos decrets vigents fins aleshores: el Decret 183/2010, de 23 de novembre, d'establiments d'allotjament turístic, i el Decret 164/2010, de 9 de novembre, d'habitatges d'ús turístic.

Amb el present Decret la integració normativa turística d'aplicació a Catalunya culmina el seu procés amb la refosa de set disposicions normatives vigents en l'àmbit del turisme a Catalunya: el Decret 66/2014, de 13 de maig, de regulació dels serveis d'informació, difusió i atenció turística de Catalunya; el Decret 159/2012, de 20 de novembre, d'establiments d'allotjament turístic i d'habitatges d'ús turístic; l'Ordre EMO/418/2012, de 5 de desembre, d'estructuració del sistema català de qualitat turística; el Decret 420/2011, de 20 de desembre, de creació de la Taula del Turisme de Catalunya; el Decret 46/2010, de 30 de març, pel qual es crea la Comissió Interdepartamental de Turisme; el Decret 52/1997, de 4 de març, pel qual es regula la capacitat sancionadora en matèria turística, i el Decret 161/2013, de 30 d'abril, pel qual s'aprova el Reglament del Fons per al foment del turisme.

En coherència amb aquest ànim de racionalització, idoneïtat sistemàtica i capacitat de permanent actualització de la norma, s'opta per la tècnica legislativa pròpia dels sistemes de codificació francès i neerlandès, importat en el nostre dret intern pel Codi civil català i el Codi de consum. Així, amb l'ànim de configurar un veritable codi turístic català, l'estructuració del reglament permet una relació d'articulat coherent amb aquesta identificació que ajuda la localització, la lectura, l'anàlisi i la contextualització dels continguts i les disposicions de la norma, així com la seva actualització permanent. Per tal de possibilitar aquesta flexibilitat i l'actualització continuada, el reglament de turisme opta per emprar un sistema de numeració decimal, de manera que els articles es marquen amb dos números separats per un guionet: el primer número té tres xifres que es refereixen, respectivament, al llibre, al títol i al capítol, i que indiquen, per tant, el lloc que ocupa l'article en el marc del codi.

Aquest Decret dona continuïtat a la tendència iniciada de revertir la regulació turística innecessària d'activitats les quals, malgrat que poden ser molt rellevants des del punt de vista de la qualitat turística i del valor afegit de la destinació, no requereixen una regulació en aquest àmbit. Parlem, a tall d'exemple, dels establiments de restauració, les activitats físicoesportives en el medi natural, els parcs aquàtics o els establiments d'agència de viatges. Davant la rellevància d'aquests i molts altres equipaments o activitats d'interès turístic, la política turística del Govern ha de desenvolupar les funcions de planificació,

programació, creació i foment de productes turístics i la seva promoció; per a aquests casos, l'àmbit d'ordenació és innecessari i superflu, i té el risc evident d'inflació del cos normatiu per a aquests allotjaments i activitats.

La Llei 5/2017, de 28 de març, de mesures fiscals, administratives i financeres i del sector públic, va introduir a la normativa de consum la regulació de la garantia a la qual fa referència la Directiva 2015/2302, de 25 de novembre, del Parlament Europeu i del Consell, relativa als viatges combinats i als serveis de viatge vinculats, i alhora va derogar els articles 54 i 55 de la Llei de turisme (que regulaven el concepte de viatge combinat i el règim d'habilitació dels agents de viatges). Aquesta derogació va eliminar totes les barreres d'accés a l'activitat i l'obligació de presentar declaracions responsables de requisits turístics o qualsevol altre document, així com l'obligació de sol·licitar la inscripció al Registre de turisme de Catalunya. En coherència amb la legislació vigent, aquest nou Decret deroga expressament la normativa reglamentària que desenvolupaven els preceptes de la Llei ara derogats, tàcitament ja derogats amb l'aprovació de la Llei 5/2017 esmentada.

V

El Decret s'estructura en llibres, títols, capítols i seccions; sis disposicions addicionals, quatre transitòries, una derogatòria i dues finals el completen, juntament amb set annexos referents als requisits turístics i de serveis mínims per tal de classificar els allotjaments turístics d'acord amb les diferents tipologies sota l'empara de la nova regulació.

El llibre primer inclou la regulació de caràcter general i s'estructura en tres títols. Les disposicions preliminars del títol I versen entorn de l'objecte i l'àmbit d'aplicació del nou reglament. El títol II tracta de l'habilitació de les empreses turístiques d'allotjament i el control del compliment dels requisits que estableixi la normativa turística. El títol III regula el Registre de turisme de Catalunya.

El llibre segon estructura les empreses turístiques, tot definint el mosaic d'oferta d'allotjaments turístics d'acord amb els requisits turístics i de servei (que es publica als annexos respectius del Decret): els establiments d'allotjament turístic (títol I), l'habitatge d'ús turístic (títol II), els allotjaments singulars (títol III), les llars compartides (títol IV), i els intermediaris i intermediàries d'empreses i establiments turístics d'allotjament (títol V).

El títol I, d'establiments d'allotjament turístic, inclou la regulació dels allotjaments turístics que es troben en edificis i complexos de concurrència pública, perfectament delimitats i identificats a l'efecte. Els dos primers capítols inclouen una regulació genèrica per a tots els establiments d'allotjament turístic, amb el concepte, les regles i els principis generals (capítol I), així com les condicions objectives de l'estada en qualsevol establiment d'allotjament turístic (capítol II), recollint la possibilitat d'instal·lar un sofà llit en apartaments d'una superfície mínima determinada.

El capítol III recull la reglamentació de cada tipologia d'establiment concreta mitjançant la seva secció pertinent. Així, les seccions I i II corresponen als establiments hotelers i d'apartaments turístics, sense més novetats que ratificar l'eliminació de la prohibició d'exercir la propietat en qualssevol de les formes permeses en dret que s'adeqüin a la normativa urbanística prèvia, com ara el condomini o d'altres, sempre que, com a bé turístic a protegir, es mantingui la unitat empresarial d'explotació de l'establiment. La secció III (allotjaments a l'aire lliure) tracta sobre els establiments de càmping i la nova

regulació de les àrees d'acollida d'autocaravanes, infraestructures imprescindibles des d'un punt de vista de qualitat turística de la destinació, diversificació i orientació a la demanda. La secció IV regula els establiments de turisme rural i augmenta la seva capacitat màxima fins a un total de 20 places, per tal d'equiparar-la amb la dels allotjaments turístics que preveu l'annex II de la Llei 16/2015, de 21 de juliol, els quals no requereixen la verificació de les condicions de prevenció i seguretat en matèria d'incendis prèviament a la seva posada en funcionament. També s'obre la possibilitat que a la finca on hi ha situat un establiment de turisme rural es puguin desenvolupar altres activitats de prestació de serveis.

El títol II tracta de la regulació dels habitatges d'ús turístic: la seva capacitat màxima no pot excedir de 15 places per tal de compatibilitzar l'activitat d'allotjament turístic amb la convivència veïnal, el dret al descans i la prestació d'un servei de qualitat. S'han eliminat referències al compliment d'altres normatives. Pel que fa al sistema d'intervenció, igual que la resta d'allotjaments, es remet a les normes amb rang de llei que ja el defineixen. En els habitatges d'ús turístic, a més, cal tenir en compte que la Llei 5/2020, de 29 d'abril, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic i de creació de l'impost sobre les instal·lacions que incideixen en el medi ambient, ha incorporat a la Llei 13/2002, de 21 de juny, de turisme, una disposició addicional, la desena, sobre el règim especial del municipi de Barcelona, que preveu la possibilitat que l'Ajuntament de Barcelona estableixi, mitjançant ordenança i per a les noves habilitacions, requisits particulars a les activitats d'allotjament turístic en habitatges d'ús turístic i en llars compartides, així com limitacions temporals i períodes màxims de vigència.

El títol III preveu una nova figura sota l'epígraf d'allotjaments singulars: es preveu la possibilitat que els ajuntaments puguin regular allotjaments ubicats en infraestructures diferents de les que es determinen en el precepte i que no encaixen amb cap modalitat concreta d'allotjament turístic. Aquests allotjaments constitueixen avui dia una oferta legítima, i fins i tot oportuna, d'allotjament sota criteris d'orientació a la demanda, i no és necessari esperar que la normativa sectorial turística la identifiqui i la reguli de forma explícita. Aquesta circumstància, el remolc o llast que l'ordenació suposa a vegades a la mateixa innovació de productes turístics, resta competitivitat a l'emprenedoria i denota un cert anquilosament en l'adequació de la realitat legal i jurídica a la sociològica turística. A tall d'exemple, podrien emparar-se en aquesta tipologia figures com ara les cabanes als arbres o de pastors, les barraques com les del delta de l'Ebre, les coves..., entre d'altres. Els ajuntaments poden habilitar allotjaments singulars en el seu terme municipal sempre que defineixin i delimitin l'activitat, tot atenent les condicions mínimes establertes per la present normativa, així com pel conjunt de normatives sectorials no turístiques que li siguin d'aplicació (seguretat, salubritat, medi ambient, entre d'altres).

El títol IV regula la nova figura de les llars compartides. Aquesta és una demanda àmpliament reivindicada en l'àmbit parlamentari, municipal, social i econòmic, concretada políticament mitjançant la Moció 145/X del Parlament de Catalunya, sobre el model turístic, aprovada el 16 d'octubre de 2014, i per la Moció 209/X del Parlament de Catalunya, sobre la ciutat de Barcelona, aprovada pel Ple de la institució en la sessió del 7 de maig de 2015.

Posteriorment, fruit de la recomanació que realitza el Parlament a l'informe de conclusions de la Comissió d'Estudi de les Polítiques Públiques en Matèria d'Economia Col·laborativa, s'aprova l'Acord GOV/44/2016, de 5 d'abril, per al desenvolupament de l'economia col·laborativa a Catalunya i de creació de la Comissió Interdepartamental de l'Economia Col·laborativa. El 5 de setembre, el Govern aprova

L'informe emès per aquesta Comissió, el qual realitza propostes relatives al marc regulatori de la llar compartida.

En coherència amb aquest concepte, el present Decret identifica i estableix un marc per tal de possibilitar la prestació d'aquest servei, que es troba present en molts països del nostre entorn i que consisteix a allotjar-se en un habitatge compartint-lo amb la persona resident.

El fenomen del lloguer temporal d'habitacions en habitatges com a servei turístic del qual aquest Decret tracta, com no pot ser d'altra manera des d'una òptima estrictament turística, obre la porta a l'aprofitament d'una oferta ja existent d'espais alternatius als allotjaments tradicionals. Ara bé, el fenomen de l'allotjament turístic en habitatges té moltes i diverses implicacions de gran transcendència, i els interessos que conflueixen en la matèria són, en conseqüència, variats i interactuen entre si. Les repercussions sobre l'urbanisme, la fiscalitat, el règim de la propietat horitzontal o la convivència ciutadana que envolten aquesta activitat no poden ser resoltes per la normativa turística. Un cop possibilitada i definida aquesta figura d'allotjament, restaria en mans de les administracions amb competències sobre aquestes matèries modular i prevenir, des de la seva òptica i competències, els efectes que se'n puguin derivar.

Des del vessant territorial, Catalunya, com a destinació turística, és un territori divers amb grans ciutats metropolitanes i també amb altres realitats de petits i mitjans municipis, tots amb interessos econòmics, socials i de destinació, i amb concurrència de circumstàncies territorials diverses. Amb la finalitat d'atendre la diversitat territorial del nostre país, i tenint present que el règim d'intervenció que preveu l'esmentada Llei 16/2015, de 21 de juliol, per a l'activitat d'allotjament en habitatges és el de declaració responsable i, per tant, implica que amb caràcter immediat s'inicia l'activitat, cal establir un termini raonable -que es concreta en un any- que permeti als ens locals assumir aquesta tipologia d'allotjament turístic en el seu municipi de forma programada.

El títol V estableix la definició i la responsabilitat dels intermediaris i intermediàries d'allotjament turístic, d'acord amb les obligacions de la Llei de turisme. Aquests actors, que sovint acompanyen els nous models de negoci de l'economia col·laborativa, se sotmeten a obligacions específiques d'informació i responen a criteris de raonabilitat i proporcionalitat, i faciliten l'encaix territorial i sectorial òptim de la normativa turística vigent a Catalunya amb l'aplicació de la legislació de serveis en la societat de la informació. Sense cap voluntat de regular les persones intermediàries ni d'interferir en camps normatius aliens, l'objectiu és evitar el frau en els mercats en línia i la comercialització d'allotjaments turístics il·legals. La responsabilitat que se'ls exigeix és garantir la visualització de la legalitat de l'oferta en la qual fan d'intermediaris mitjançant la publicitat del número de registre turístic corresponent o bé del número provisional que preveu l'article 111-4.i) d'aquest Decret. La inclusió d'aquesta referència clarifica el mercat, el fa més transparent i és una garantia de protecció dels drets de les persones destinatàries dels serveis.

El llibre tercer integra la regulació dels serveis d'informació, difusió i atenció turística al cos normatiu comú del reglament de turisme, sense afegir cap element nou en el seu règim jurídic respecte del Decret 66/2014, de 13 de maig.

El llibre quart incorpora el conjunt de disposicions normatives vigents de caràcter reglamentari que incideixen en allò que el Pla estratègic de turisme de Catalunya defineix com model de governança, sota

els criteris i els principis de coresponsabilitat publicoprivada. Així, tots tres títols determinen la regulació de la Taula del Turisme (títol I), de la Comissió Interdepartamental de Turisme (títol II), i del Fons per al foment del turisme (títol III). Pel que fa a la Taula del Turisme, aquest Decret suprimeix les comissions sectorials que va establir el Decret 420/2011, de 20 de desembre, de creació de la Taula del Turisme de Catalunya, atès que el Pla estratègic i el Pla de màrqueting turístic de Catalunya impliquen un replantejament de la governança turística, entre altres qüestions, si bé es preveu mitjançant una disposició transitòria que mentre el Consell de la Taula del Turisme de Catalunya no aprovi la creació de noves comissions sectorials seguiran funcionant les comissions sectorials que preveu el Decret 420/2011 esmentat, les quals s'extingiran en el moment que es creïn les noves. S'incorpora la regulació del Fons per al foment del turisme, d'acord amb la nova regulació legal del Fons que estableix la Llei 5/2017, de 28 de març, i introduint, d'una banda, l'obligació per als ens locals que participen de les assignacions del Fons de control de l'activitat dels allotjaments turístics situats en el seu àmbit territorial, i, de l'altra, la possibilitat que els ens local puguin constituir comissions locals de gestió del Fons.

El llibre cinquè integra la reglamentació del sistema català de qualitat turística en el seu abast i termes actuals, i inclou la normativa vigent que en aquest àmbit de la política turística regeix a Catalunya des de l'entrada en vigor de l'Ordre EMO/418/2012, de 5 de desembre, d'estructuració del sistema català de qualitat turística. La redacció introdueix nous criteris de gratuïtat dels processos d'auditoria i reconeixement de distintius de qualitat turística i de millora de l'adequació de l'adhesió d'establiments i activitats turístiques a la política de promoció turística executada per l'Agència Catalana de Turisme en el marc de les seves funcions i del desenvolupament del Pla de màrqueting turístic de Catalunya.

El darrer llibre, el sisè, estableix els principis, els criteris i les regles de l'activitat de disciplina administrativa turística. El títol I regula les disposicions generals. El títol II regula la inspecció turística: delimitació de l'activitat inspectora, deures de les persones inspeccionades, obstrucció a l'actuació inspectora, i les actes i els informes d'inspecció. El títol III inclou els òrgans competents en l'Administració de la Generalitat i la competència sancionadora en matèria turística dels municipis, d'acord amb la Llei de turisme i la normativa de règim local, equiparant la capacitat sancionadora de totes dues administracions turístiques amb competències en la matèria (Generalitat i ajuntaments). El títol IV regula els procediments de restauració de la legalitat en matèria turística i estructura els processos de disciplina administrativa turística en dos troncs principals: el procediment sancionador i el procediment de restabliment de la legalitat turística. El títol V, i últim, fa referència a l'execució dels actes i les resolucions en matèria turística.

Finalment, el Decret inclou annexos relacionats amb els requisits turístics i de servei de cada tipologia d'establiment d'allotjament turístic afegit, i els requisits de les oficines de turisme que s'adscriu voluntàriament a la xarxa, per tal de dotar aquests establiments i activitats dels estàndards de flexibilitat i durabilitat necessaris.

Aquest Decret s'adequa als principis de necessitat, eficàcia, proporcionalitat, seguretat jurídica, transparència i eficiència que preveu l'article 129 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, ja esmentada anteriorment, i es fonamenta en la raó imperiosa de l'interès general de protecció dels destinataris i destinatàries de serveis; de la seguretat jurídica, perquè és coherent amb l'ordenament jurídic vigent i desenvolupa els preceptes de la Llei de turisme, i de la Llei 5/2017, i genera un marc normatiu turístic

reglamentari estable, previsible, integrat, clar i de certesa, que facilita el coneixement i la comprensió per a les empreses i els usuaris; de l'eficàcia, perquè preveu com les administracions turístiques han de portar a terme el control sobre el compliment de la normativa turística; de proporcionalitat, ja que estableix la regulació imprescindible dels requisits dels allotjaments turístics; de l'eficiència, perquè el compliment de la norma s'ha de portar a terme amb els recursos públics estrictament necessaris. Així mateix, en la seva tramitació s'han complert tots els tràmits de transparència i participació pública.

Vist que el text del Decret s'ha sotmès a la valoració preceptiva del Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya, de la Comissió de Govern Local i de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades;

D'acord amb el que disposen els articles 39 i 40 de la Llei 13/2008, de 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern;

A proposta de la consellera d'Empresa i Coneixement; vist el dictamen de la Comissió Jurídica Assessora, i amb la deliberació prèvia del Govern,

Decreto:

Llibre primer

Disposicions generals

Títol I

Disposicions preliminars

Article 111-1

Objecte

L'objecte d'aquest Decret és definir els requisits turístics i de classificació de les empreses i les activitats turístiques, i regular la disciplina administrativa i el model de governança d'acord amb les previsions de la Llei de turisme.

Article 111-2

Àmbit d'aplicació

-1 Les disposicions d'aquest Decret s'apliquen a les empreses i les activitats turístiques que regulen la Llei de turisme i a les administracions turístiques situades a Catalunya. També són d'aplicació a les noves modalitats d'empreses turístiques d'allotjament que es regulen en el present reglament amb la denominació d'àrees d'acollida d'autocaravanes, allotjaments singulars i llars compartides.

-2 Queden exclosos d'aquest Decret els establiments, les instal·lacions residencials, els mitjans de transport o vehicles on es pugui pernoctar regulats per normativa pròpia, com ara instal·lacions juvenils, residències per a gent gran, residències d'estudiants, establiments on s'exerceixen activitats de naturalesa sexual o anàlegs.

Article 111-3

Obligació de complir els requisits de la normativa turística

Les empreses i les activitats turístiques estan obligades a complir els requisits turístics mínims que estableix aquest Decret.

Article 111-4

Definicions

A l'efecte de la interpretació i l'aplicació d'aquest Decret i de la normativa que el desenvolupi, s'entén per:

- a) Apartament: unitat d'allotjament privativa dotada de mobiliari i composta com a mínim d'una habitació, una sala d'estar menjador, una cambra de bany i una cuina (incorporada o no a la sala).
- b) Climatització: sistema per condicionar l'aire per tal que l'espai tingui una temperatura i una humitat adequades i constants.
- c) Estudi: unitat d'allotjament privativa composta per una sala conjunta d'estar menjador i dormitori, una cambra de bany i una cuina (incorporada o no a la sala).
- d) Habitació d'establiment d'allotjament turístic: unitat d'allotjament privativa de capacitat individual, doble, triple o quàdruple, en llits baixos, que es comercialitza sencera i inclou el bany al seu interior.
- e) Informe d'adequació del planejament urbanístic: informe que, d'acord amb l'article 12 de la Llei de turisme, té per objecte comprovar l'adequació del planejament urbanístic amb el contingut de la planificació territorial sectorial turística.

Aquest informe s'ha d'emetre en el termini de dos mesos. Transcorregut aquest termini sense que s'hagi donat cap resposta, s'entén que l'informe és favorable a la proposta.

f) Jaç: qualsevol element, diferent d'un llit, que proporcioni un espai per dormir que aïlli el client del terra mitjançant un matalàs, una màrfega o un elevació.

g) Llits:

Llit baix: llit independent al qual s'accedeix a peu pla i que no forma part d'una llitera.

Llit alt: llit independent que no forma part d'una llitera i que necessita una escala o similar per pujar-hi.

Llit complementari: llit baix, provisional, individual, que disposa únicament dels elements bàsics, somier i/o canapè, potes i matalàs, amb amplada d'entre 80 cm i 90 cm i un mínim de 190 cm de llargada.

A tots els llits s'hi ha de poder accedir lateralment.

h) Número d'inscripció al Registre de turisme de Catalunya (en endavant, NIRTC): número que s'assigna als allotjaments turístics registrats amb posterioritat a ser habilitats.

i) Número provisional: el que atorga el portal electrònic de la finestreta única empresarial (en endavant, FUE) en presentar la documentació corresponent, i al qual es refereix l'article 121-1 d'aquest Decret.

Aquest número no s'inscriu al Registre de turisme de Catalunya.

j) Serveis higiènics:

Serveis sanitaris: espai tancat amb inodor i rentamans situat a les zones comunes.

Cambra de bany: espai amb inodor, rentamans i dutxa o banyera.

Blocs sanitaris: espai amb cabines d'inodors, rentamans i dutxes col·lectives o en cabines. No poden ser llocs de pas.

k) Sofà llit: sofà, canapè o divan que pot convertir-se en un llit.

l) Suites:

Suite: habitació doble amb bany i saló de 12 m² de superfície mínima.

Júnior suite: habitació doble amb bany i saló de 8 m² de superfície mínima.

Gran suite: dues o més habitacions dobles amb els seus banys corresponents i un saló en comú, i que ha de ser comercialitzada en tot el seu conjunt.

m) Unitat d'allotjament: cadascun dels espais d'ús privatiu en els quals es divideix l'allotjament i que es destina a l'estada i/o pernoctació del turista, com ara habitacions, apartaments, estudis, unitats d'acampada i alberg mòbil, semimòbil o fix, entre d'altres.

n) Unitat empresarial d'explotació: forma d'exercir l'activitat d'allotjament turístic per part de la persona titular que manté i assumeix la disponibilitat continuada i permanent de totes les unitats d'allotjament de l'establiment al llarg de cada dia de l'any.

o) Zones d'ús comú: tots aquells espais destinats a l'ús dels clients, tret de les unitats d'allotjament, els serveis higiènics i els passadissos.

Títol II

Habilitació de les empreses turístiques d'allotjament, i control sobre el compliment dels requisits que estableix la normativa turística

Article 121-1

Habilitació de les empreses turístiques d'allotjament

-1 Els allotjaments turístics s'habiliten d'acord amb els règims d'intervenció que estableix la Llei 16/2015, de 21 de juliol, de simplificació de l'activitat administrativa de l'Administració de la Generalitat i dels governs locals de Catalunya i d'impuls de l'activitat econòmica, i amb els règims d'intervenció que estableixi la normativa sectorial que sigui d'aplicació, mitjançant la presentació al portal electrònic de la FUE de la documentació corresponent.

-2 En el cas d'activitats que no requereixin autorització habilitant prèvia, la FUE atorga a aquesta presentació un número provisional que comunicarà a la persona titular de l'allotjament a l'efecte de l'article 131-3 d'aquest Decret.

-3 A través dels mitjans d'interoperabilitat habilitats per la FUE, aquesta trameta la documentació que correspongui als ens locals i a qualsevol altre òrgan administratiu que la normativa vigent estableixi.

Article 121-2

Control sobre el compliment dels requisits que estableix la normativa turística

-1 Els ens locals i l'Administració turística de la Generalitat de Catalunya tenen, entre les seves funcions, controlar que les empreses, els establiments i les activitats regulades per la Llei de turisme compleixen els requisits que estableix la normativa turística.

L'Administració turística de la Generalitat i els ens locals es coordinen en l'exercici d'aquest control, d'acord amb els principis de cooperació, col·laboració i coordinació entre les administracions públiques.

-2 Quan l'Administració de la Generalitat constati un incompliment dels requisits turístics que pugui alterar l'habilitació que disposa l'empresa turística d'allotjament, ho ha de comunicar a l'ens local a l'efecte de revisar-la.

Títol III

Registre de turisme de Catalunya

Article 131-1

Finalitat i funció

-1 El Registre de turisme de Catalunya és un òrgan administratiu adscrit a la Direcció General competent en matèria de turisme.

-2. La finalitat del Registre de turisme de Catalunya és el manteniment d'un cens públic dels allotjaments turístics legals existents a Catalunya i la recollida de dades de les empreses i de les activitats reglamentades per al seu ús estadístic posterior.

-3 El Registre de turisme de Catalunya té com a funcions les d'ordenació de l'activitat turística, l'impuls i la millora de la qualitat turística, i el coneixement de la realitat; les funcions informatives, estadístiques i de certificació, i les de suport als òrgans de les administracions i a tots els interessats en l'estudi i la recerca en matèria turística.

-4 Els prestadors de serveis no tenen cap obligació legal de presentar documentació al Registre de turisme de Catalunya ni de comunicar-li cap dada, ni abans ni després de l'inici de la seva activitat. La inscripció no té caràcter habilitant per a l'inici de l'activitat i no atorga cap facultat ni reconeix cap dret per a l'accés a l'activitat.

Article 131-2

Seccions del Registre

-1 Secció primera

a) Allotjaments turístics.

Les dades dels allotjaments turístics que consten al Registre són les següents:

I. Titular.

II. Adreça de l'allotjament.

III. Telèfon de l'allotjament. En el cas d'habitatges d'ús turístic i llars compartides, el telèfon per a atendre i resoldre de manera immediata consultes i incidències relatives a l'activitat.

IV. Correu electrònic de l'allotjament.

V. Modalitat d'allotjament.

VI. Grup, categoria i distintiu, si escau.

VII. Nombre d'unitats d'allotjament.

VIII. Nombre de places.

IX. Dates de l'habilitació i de la seva comunicació al Registre de turisme de Catalunya.

X. Nom de l'allotjament, si escau.

XI. En el cas dels habitatges d'ús turístic i de les llars compartides, la referència cadastral de l'immoble i el número de la cèdula d'habitabilitat.

b) Guies de turisme.

En aquesta secció s'hi inscriuen els guies de turisme habilitats.

-2 Secció segona

a) [No vigent]

b) Oficines de turisme adscrites a la Xarxa d'Oficines de Turisme de Catalunya.

S'hi inscriuen els equipaments d'informació, difusió i atenció turística adscrits a la Xarxa d'Oficines de

Turisme de Catalunya.

Article 131-3

Inscripció dels allotjaments turístics

-1 Correspon als ens locals la comunicació al Registre de turisme de Catalunya de les dades definitives de les altes i les baixes d'activitat dels allotjaments turístics, així com la comunicació de qualsevol modificació de les dades inscrites. La comunicació ha d'incloure les dades de l'article 131-2.1.a) d'aquest Decret.

En el cas d'activitats que no requereixin autorització habilitant prèvia, aquesta comunicació es produeix, si escau, en el termini de dos mesos a comptar des que es produeixi l'alta, la baixa o la modificació de l'activitat de la qual es tracti, mitjançant els canals habilitats per la FUE. En el cas d'activitats que requereixin autorització habilitant prèvia, aquesta comunicació s'ha de produir un cop l'activitat estigui autoritzada.

-2 En el moment en què es produeixi la inscripció de l'alta de l'establiment al Registre de turisme de Catalunya, aquest òrgan comunicarà el NIRTC, mitjançant les eines habilitades per la FUE, a la persona titular de l'establiment i a l'ajuntament corresponent.

-3 Aquells allotjaments que hagin comunicat l'inici de la seva activitat i encara no disposin del NIRTC, transitòriament i a l'efecte de complir amb l'obligació d'exhibició del número esmentat en tota mena de publicitat que els anunciï, supliran la seva exhibició per la del número provisional al qual fa referència l'article 121-1 anterior.

Article 131-4

Publicitat de les dades

Les dades inscrites són d'accés públic i en línia i, sens perjudici del compliment de la normativa vigent de protecció de dades, tothom pot consultar-les i extreure'n la informació que necessiti d'acord amb la normativa sobre reutilització de la informació del sector públic.

Article 131-5

Interoperabilitat entre administracions públiques

D'acord amb els principis de col·laboració i cooperació interadministratives, el Registre de turisme de Catalunya pot obtenir dades d'altres registres o administracions públiques i plataformes interadministratives. D'acord amb els mateixos principis, les dades del Registre de turisme de Catalunya es poden subministrar a altres registres o administracions públiques complint la normativa de protecció de dades.

Llibre segon

Empreses turístiques

Títol I

Establiments d'allotjament turístic

Capítol I

Disposicions generals

Article 211-1

Concepte, regles i principis generals

-1 Són establiments d'allotjament turístic els que, d'una manera habitual, amb caràcter professional i amb l'habilitació corresponent, ofereixen a les persones usuàries i mitjançant un preu l'allotjament temporal a les unitats d'allotjament, així com altres serveis turístics d'acord amb les condicions i les tipologies que estableix aquesta norma.

-2 Els establiments d'allotjament turístic no es poden constituir en habitatges, amb l'única excepció dels establiments de turisme rural. Els establiments d'allotjament turístic no poden esdevenir residència principal ni secundària de les persones usuàries turístiques, en cap cas.

Article 211-2

Serveis de prestació obligatòria

Els establiments d'allotjament turístic han de prestar l'allotjament en combinació amb els serveis següents:

a) Cambres de bany o serveis higiènics amb els elements necessaris per a la utilització immediata, amb reposició i neteja incloses en el preu. L'obligatorietat de disposar de cambres de bany o de serveis higiènics s'exigeix en funció de la tipologia de l'allotjament.

b) Servei de neteja periòdica, inclosa en el preu, de les unitats d'allotjament i de les instal·lacions comunes mentre s'allotgen les persones usuàries. Aquest servei s'exceptua en el cas dels albergs mòbils, semimòbils i fixos en els establiments de càmping.

Article 211-3

Classificació

-1 Els establiments d'allotjament turístic es classifiquen d'acord amb les disposicions que estableix aquest Decret.

-2 La classificació turística identifica el grup, la modalitat i, si escau, la categoria de l'establiment, en el supòsit que la seva activitat estigui subjecta als requisits turístics i de servei que defineix aquest reglament.

-3 Resta prohibida per als establiments d'allotjament turístic la utilització de qualsevol denominació, classificació, grup, categoria reservada o distintiu turístics sense complir els requisits que estableix aquest Decret.

-4 En el marc de la verificació dels requisits turístics, les administracions turístiques controlen el compliment de la classificació.

Article 211-4

Sistema voluntari de categorització turística

La classificació que estableix aquest Decret per als establiments d'allotjament turístic és compatible amb els sistemes voluntaris de categorització turística i n'és independent.

Article 211-5

Accés i permanència

-1 El dret de les persones usuàries a l'accés als establiments d'allotjament turístic es regeix pel que disposa l'article 39 bis de la Llei de turisme.

La condició d'aquests establiments com a local públic determina que l'accés i la permanència es puguin restringir d'acord amb les condicions que estableixi la normativa vigent.

-2 El reglament d'ús o de règim interior, en el supòsit que n'hi hagi, ha de respectar la normativa reguladora del dret d'accés i ha d'estar redactat, com a mínim, en català, castellà, alemany, anglès i francès, i a disposició immediata dels clients que el sol·licitin.

-3 Les persones titulars dels establiments poden desallotjar-ne les persones que incompleixin les regles de la bona convivència i de la higiene, així com les que pretenguin entrar o romandre a l'establiment amb finalitats diferents a la pròpia de l'allotjament.

Article 211-6

Obligacions de les persones titulars

Sens perjudici dels deures de les empreses turístiques, que estableix l'article 36 de la Llei de turisme, les persones titulars estan obligades a:

- a) Tenir cura de l'estat correcte de conservació, funcionament i neteja de tots els seus locals, instal·lacions, mobiliari i estris, així com de la qualitat dels serveis que ofereixin, que han de prestar en tot moment d'acord amb les categories i/o les modalitats, obligatòries o derivades de sistemes voluntaris de categorització turística que tinguin atorgades.
- b) Assegurar que els clients rebin un bon tracte per part de tot el personal de l'establiment, i vetllar per la bona convivència entre clients.
- c) Vetllar pel compliment, en el supòsit que n'hi hagi, de les normes del reglament d'ús o de règim interior dels establiments d'allotjament turístic als quals es refereix l'article 211-5 d'aquest Decret.
- d) Controlar les entrades i les sortides de les persones usuàries.
- e) Facilitar la informació que demanin les persones usuàries, tant pel que fa al funcionament de l'establiment com de tipus turístic.
- f) Vetllar per la seguretat dels usuaris de l'establiment.

Capítol II

Condicions d'estada

Secció I

Serveis

Article 212-1

Atenció i horaris d'obertura

-1 Els establiments d'allotjament turístic han de disposar d'un servei d'atenció permanent les 24 hores, sigui amb personal o bé amb mitjans tecnològics substitutius, i han de permetre-hi l'accés les 24 hores del dia.

-2 Els establiments d'allotjament turístic han de disposar d'un servei de recepció amb les característiques i els horaris que s'especifiquen per a cada modalitat.

-3 Els horaris i les condicions de prestació del servei que preveu aquest precepte han de ser visibles i fàcilment identificables per als clients dels establiments d'allotjament turístic al lloc on es trobi ubicat el servei de recepció de l'establiment.

Article 212-2

Publicitat d'establiments d'allotjament turístic

-1 La publicitat que facin els establiments d'allotjament turístic, per qualsevol mitjà de comunicació, sobre els serveis que ofereixen, la seva ubicació i distància als mitjans de transport públic, i sobre totes i cadascuna de les característiques pròpies de l'establiment s'ha d'ajustar en tots els supòsits a la realitat i no pot induir, en cap cas, a error o confusió a les persones usuàries.

-2 Els establiments d'allotjament turístic han d'indicar en la seva publicitat el nom i el número d'inscripció al Registre de turisme de Catalunya, sens perjudici del que estableix l'article 131-3 d'aquest Decret.

-3 Els establiments d'allotjament turístic han d'informar, prèviament a la contractació, de la capacitat màxima de les seves unitats d'allotjament, i han de complir les obligacions d'informació que estableixi la normativa sectorial d'accessibilitat.

En cas que hi hagi condicions especials d'utilització o de gaudi de l'establiment d'allotjament turístic, com per exemple a menors d'edat o per la possibilitat d'accés amb animals domèstics, cada establiment també ha d'informar sobre aquestes condicions. En el cas dels menors d'edat, cal fer constar a les condicions especials de contractació l'edat límit.

Article 212-3

Instal·lació de llits complementaris i sofàs llit

-1 La instal·lació d'un llit complementari només es pot fer en habitacions dobles per a establiments hotelers i en habitacions dobles i triples per a establiments de turisme rural. No se'n permet la instal·lació amb caràcter permanent ni en unitats d'allotjament que siguin estudis.

El llit complementari només pot ser ocupat per una persona.

En cap cas s'admet una ocupació superior a quatre persones per habitació.

-2 A la sala d'estar menjador dels apartaments es pot instal·lar un sofà llit en el cas que hi hagi un excés de superfície de 6m^2 . El sofà llit només el pot ocupar una persona, excepte quan hi hagi un excés de superfície de 10m^2 , cas en el qual el poden ocupar dues persones, com a màxim. La capacitat del sofà llit s'inclou en el nombre total de places de l'establiment.

Article 212-4

Servei de menjador

-1 S'entén per menjador aquell espai propi de l'establiment destinat a oferir el servei de pensió alimentària a les persones usuàries.

Independentment del menjador, l'establiment també pot disposar de bar i restaurant.

-2 La prestació del servei de menjador s'ha de fer dins l'horari assenyalat per la direcció de l'establiment, que en tot cas ha de constar d'un període mínim de dues hores d'acceptació ininterrompuda de persones usuàries per a cadascun dels àpats. Aquest període s'ha d'ampliar quan la capacitat del

menjador no sigui proporcionada a la capacitat de l'establiment.

Secció II

Identificació de les persones usuàries i desallotjament

Article 212-5

Identificació de les persones usuàries

La persona usuària ha d'acreditar la seva identitat en el moment d'efectuar l'entrada a l'establiment per mitjà d'un document suficientment acreditatiu. Aquest document s'ha de retornar immediatament al seu propietari/ària.

Article 212-6

Desallotjament

-1 En els supòsits d'abandonament de pertinences i/o d'expulsió de la instal·lació, les persones titulars de l'establiment poden retirar de la unitat d'allotjament les pertinences de la persona usuària, una vegada fet l'inventari i signat per dos testimonis. Transcorregut un mes des que s'hagi notificat fefaentment l'abandonament a l'adreça facilitada per la persona usuària, l'establiment pot disposar lliurement de les seves pertinences.

-2 En establiments de càmping, els elements d'acampada i alberg de les persones usuàries es poden retirar a un nou emplaçament dins el càmping i fora de la zona d'acampada sense necessitat de garantir les seves condicions de vigilància.

-3 La devolució de les pertinences als seus propietaris comporta l'abonament del preu que hagi fixat l'establiment per a aquests supòsits, i si no, del preu segons tarifes vigents, més les despeses de trasllat ocasionades.

Capítol III

Disposicions específiques per modalitats d'establiments d'allotjament turístic

Secció I

Establiments hotelers

Article 213-1

Definició i règim jurídic

-1 Els establiments hotelers presten el servei d'allotjament temporal als usuaris turístics en unitats d'allotjament, com a establiment únic o com a unitat empresarial d'explotació, amb els serveis turístics corresponents.

-2 La propietat dels establiments hotelers pot adoptar qualsevol de les formes permeses en dret - sempre que prèviament encaixin en la normativa urbanística vigent- com per exemple el condomini. S'ha de mantenir, en qualsevol cas, la unitat empresarial d'explotació de la totalitat de les unitats d'allotjament al llarg de cada dia de l'any.

-3 La periodicitat en la prestació del servei de neteja de les unitats d'allotjament ha de ser diària.

Article 213-2

Classificació

-1 Els establiments hotelers, segons les seves característiques bàsiques, es classifiquen en dos grups:

- a) Grup d'hotels.
- b) Grup d'hostals o pensions.

-2 Els establiments del grup d'hotels es classifiquen en les modalitats següents:

- a) Hotels.
- b) Hotels apartament.

-3 La modalitat d'hotels pot disposar d'un màxim del 40% d'unitats d'allotjament que siguin apartaments o estudis sense que sigui considerada hotel apartament, sempre que formin part de la mateixa unitat d'explotació i estiguin situades al mateix immoble o bé en un immoble d'ús exclusiu.

-4 La modalitat d'hotels apartament pot disposar d'un màxim del 40% d'unitats d'allotjament que siguin habitacions sense que sigui considerada hotel, sempre que formin part de la mateixa unitat d'explotació i estiguin situades al mateix immoble o bé en un immoble d'ús exclusiu.

Article 213-3

Identificació

-1 Els establiments del grup d'hotels s'identifiquen amb les lletres H (hotel) i HA (hotels apartament).

-2 Els hotels i els hotels apartament es classifiquen en set categories identificades per estrelles: una estrella o bàsic, dues estrelles, tres estrelles, quatre estrelles, quatre estrelles superior, cinc estrelles i gran luxe (GL).

-3 Els establiments del grup d'hostals o pensions es classifiquen en una categoria única identificada per una P o una HS.

-4 Les característiques tècniques dels elements identificatius de la categoria i la modalitat d'establiment hotelier estan publicades al web del Departament competent en matèria de turisme.

Article 213-4

Requisits turístics mínims

La determinació de la categoria dels establiments es fa d'acord amb el que disposa aquest Decret en relació amb els requisits turístics mínims de classificació.

Els requisits turístics mínims de classificació es publiquen a l'annex 1 d'aquest Decret.

Article 213-5

Barems de qualitat

Els hotels poden augmentar la seva categoria a la superior immediata d'acord amb el que preveu l'annex 2, barems de qualitat, d'aquest Decret.

Secció II

Establiments d'apartaments turístics

Article 213-6

Definició i règim jurídic

-1 Els establiments d'apartaments turístics són edificis o conjunts continus constituïts en la seva totalitat per apartaments o estudis com a establiment únic o com a unitat empresarial d'explotació, amb els serveis turístics corresponents.

-2 La propietat dels establiments d'apartaments turístics pot adoptar qualsevol de les formes permeses en dret -sempre que prèviament encaixin en la normativa urbanística vigent-, com per exemple el condomini. S'ha de mantenir, en qualsevol cas, la unitat empresarial d'explotació de la totalitat de les unitats d'allotjament al llarg de cada dia de l'any.

-3 La periodicitat en la prestació del servei de neteja de les unitats d'allotjament ha de ser, com a mínim, d'un cop a la setmana.

-4 Els establiments d'apartaments turístics han de complir els requisits tècnics següents:

a) Recepció d'una superfície mínima de 10 m².

b) Superfícies mínimes dels apartaments o estudis d'un hotel apartament d'una estrella o bàsic.

-5 Els establiments d'apartaments turístics s'identifiquen amb el distintiu AT, les característiques del qual estan publicades al web del Departament competent en matèria de turisme.

Secció III

Allotjaments a l'aire lliure

Càmpings

Article 213-7

Definicions

A l'efecte de la definició de càmping que estableix l'article 46 de la Llei de turisme, s'entén per:

Albergs mòbils: tendes de campanya, caravanes, autocaravanes o qualsevol enginy que es pugui remolcar amb un vehicle de turisme.

Albergs semimòbils: habitatges mòbils (*mobilhome*) o qualsevol altre tipus d'alberg amb rodes que necessiti un transport especial per circular per carretera.

Albergs fixos: bungalows i altres instal·lacions similars.

Article 213-8

Unitats d'acampada

-1 Tota la superfície destinada a acampar ha d'estar dividida en unitats d'acampada, que és l'espai de terreny destinat a la ubicació d'un vehicle i d'un alberg mòbil, semimòbil o fix.

Cada unitat ha de tenir convenientment senyalitzats els seus límits i el número que li correspon.

-2 Els establiments poden disposar d'unitats d'acampada on tinguin previst l'aparcament de vehicles en un lloc diferent del de la ubicació de l'alberg. En aquest cas, a la superfície que correspongui de la unitat d'acampada, segons la categoria del càmping, es poden descomptar 15 m², i el lloc destinat a aparcament ha d'estar identificat amb el número de la unitat a la qual correspongui.

-3 Dins els càmpings es pot acceptar que hi hagi zones d'acampada, en substitució d'algunes unitats, en els establiments on la topografia o la vegetació dificultin la divisió homogènia de les unitats d'acampada.

Aquestes zones s'han de senyalitzar amb lletres, se n'han de marcar els límits, i s'ha de fer constar el nombre d'albergs mòbils que s'hi poden instal·lar d'acord amb els metres quadrats exigits per unitat, segons la categoria del càmping.

Article 213-9

Albergs fixos i semimòbils

-1 Els càmpings poden instal·lar albergs fixos, sempre explotats per la persona titular del càmping, i semimòbils, amb un màxim de sis places cadascun. Cadascun d'aquests albergs ha d'estar situat dins d'una unitat d'acampada.

-2 El nombre d'unitats d'acampada destinades a albergs fixos o semimòbils no pot ultrapassar el 50% del total.

En cap cas els albergs fixos poden ultrapassar el 40% del total d'unitats d'acampada.

-3 Els albergs fixos i semimòbils no poden ocupar més del 50% de la unitat d'acampada.

-4 El planejament urbanístic pot determinar la quantia i la distribució del nombre d'unitats d'acampada per a albergs fixos o semimòbils, de manera que respecti la naturalesa rústica dels terrenys i es minimitzi l'impacte que en provoca la implantació, tant en relació amb l'espai que ocupen com amb el volum, els materials i el cromatisme que puguin presentar.

Article 213-10

Accessos

L'entrada al càmping, sempre i en tot moment, ha d'estar en bones condicions i tenir una amplada mínima de 5 metres si és de dos sentits de circulació, o de 3 metres si és d'un únic sentit.

Tots els establiments han de disposar de vials interiors suficients en nombre, longitud i amplada per permetre la circulació de qualsevol element propi de l'activitat del càmping.

L'amplada dels vials principals no pot ser inferior a 3 metres quan es tracti de vials d'un únic sentit de circulació, ni a 5 metres quan es tracti de dos sentits de circulació, sens perjudici dels vials per a vianants que es cregui convenient disposar en funció dels serveis i de la morfologia del terreny.

Article 213-11

Il·luminació

Els accessos, els vials i les instal·lacions d'ús general i obligatori han d'estar il·luminats degudament. A partir de les 23 hores s'ha de reduir la il·luminació i mantenir-se únicament a la zona d'accés, als sanitaris i als vials interiors, amb una intensitat mínima que permeti la circulació de vianants.

Article 213-12

Tancament dels límits

El càmping ha d'estar degudament tancat en tot el seu perímetre. Es pot utilitzar qualsevol classe de material que tingui garanties de resistència, eviti les intrusions externes i s'integri en el paisatge. La tanca, respectant en tot cas la normativa municipal, ha de tenir una alçada mínima d'1,50 metres i, en cas de ser d'estructura buida, els forats han de portar una reixeta que impedeixi l'accés de persones i animals.

En establiments ubicats en espais d'interès natural, les característiques de la tanca han de complir els requeriments derivats de la normativa ambiental.

Article 213-13

Senyalització

- 1 Les senyalitzacions que els càmpings instal·lin a les carreteres i els camins propers a les seves instal·lacions han de ser les normalitzades i d'acord amb l'Administració competent en la matèria.
- 2 Els vials interiors dels càmpings han de tenir els senyals reglamentaris de "Velocitat màxima 10 km/h" i "Prohibida la circulació de vehicles en les hores de silenci" que determini el càmping. Així mateix, han d'instal·lar els senyals corresponents que indiquin la direcció dels diferents serveis i les instal·lacions.

Article 213-14

Serveis higiènics

- 1 Els establiments de càmping han de disposar dels blocs de serveis higiènics necessaris, de manera que cap unitat d'acampada no quedi més lluny de 250 metres d'un bloc de serveis.
- 2 Els serveis per a homes han de ser totalment independents dels serveis per a les dones dins de cada bloc.

Els serveis de vàter han d'estar separats dels de les dutxes i els lavabos, tret que es tracti d'unitats compactes, que en tot cas s'han de trobar dins del bloc de serveis.

- 3 Les instal·lacions dels serveis higiènics han de permetre una gran ventilació. El terra i les parets, fins a una alçada mínima de 2,20 metres, s'han de revestir amb materials que en garanteixin la impermeabilitat.

Article 213-15

Farmaciola de primers auxilis

Els càmpings han de disposar de farmaciola de primers auxilis per a les persones usuàries, que ha d'estar situada en un lloc visible i degudament senyalitzada, i disposar dels materials suficients per poder atendre els casos més corrents.

Article 213-16

Capacitat d'allotjament

Per calcular la capacitat d'allotjament d'un càmping en places s'ha de multiplicar per tres el nombre total d'unitats d'acampada.

Article 213-17

Categories

- 1 Els càmpings es classifiquen, d'acord amb les seves edificacions, instal·lacions i serveis, en quatre categories identificades per estrelles: dues estrelles, tres estrelles, quatre estrelles i cinc estrelles.
- 2 Les característiques tècniques dels elements identificatius de cada categoria de càmping estan publicades al web del Departament competent en matèria de turisme.
- 3 L'element identificatiu de la categoria del càmping s'ha de situar, de manera molt visible, a l'accés del

càmping i a l'entrada de la recepció.

Article 213-18

Requisits turístics mínims

Els requisits turístics mínims consten a l'annex 3 d'aquest Decret.

Article 231-19

Ampliació discontinua

-1 Els càmpings poden ampliar la seva superfície a terrenys no limítrofs als quals ocupen quan no ho puguin fer als immediatament limítrofs per motius d'inadequació o incompatibilitat urbanística, o de restricció d'ocupació de parts de la seva superfície per l'aplicació d'altres normatives sectorials (costes, carreteres, incendis, zona maritimoterrestre o inundabilitat, entre d'altres).

-2 L'ampliació discontinua ha de respectar les normatives sectorials i urbanístiques dels terrenys objecte d'ampliació.

-3 La distància entre els límits d'ambdues àrees no pot excedir els 400 metres. En cap cas s'admet que entre els dos espais hi hagi carreteres interurbanes, vies de ferrocarril o altres infraestructures de transports, excepte que es puguin superar mitjançant ponts o túnels aptes per a vianants.

La nova àrea d'ampliació ha de complir els requisits turístics mínims proporcionals a la seva capacitat, pel que fa a la seguretat i als blocs sanitaris, que estableixen aquesta secció i l'annex 3 d'aquest Decret.

-4 L'ampliació discontinua d'un establiment de càmping no constitueix, en cap cas, un nou establiment.

Article 213-20

Recepció i informació

La recepció del càmping constitueix el centre de relació amb les persones usuàries a efectes administratius i d'informació. Sens perjudici de les obligacions derivades del compliment dels deures d'informació especificats al títol I d'aquest llibre segon, els establiments de càmping han d'exposar a la recepció i de manera ben visible els documents i les dades següents:

- a) Dates de funcionament.
- b) Plànol de situació i límits de cada una de les unitats d'acampada, així com la numeració corresponent.
- c) Plànol de situació dels extintors.
- d) Plànol de situació dels diferents serveis.
- e) Llista d'horaris de funcionament dels diferents serveis i prohibició de circulació interior de vehicles, entre d'altres.

Subsecció II

Àrees d'acollida d'autocaravanes

Article 213-21

Definició

Les àrees d'acollida d'autocaravanes són espais de terreny degudament delimitats oberts al públic per a l'ocupació exclusiva d'autocaravanes, caravanes i vehicles similars en trànsit, a canvi de contraprestació econòmica i amb els requisits i les característiques que estableix aquest Decret.

Article 213-22

Exclusions

Queden excloses de l'aplicació d'aquest Decret la parada i l'estacionament d'autocaravanes en les àrees habilitades en carreteres, autopistes, vies urbanes i aparcaments, així com les àrees de guarda, custòdia o pupil·latge de vehicles, les quals no permeten la seva ocupació mentre s'hi troben dipositats.

Es considera que no està acampada aquella autocaravana aturada o estacionada en zones habilitades de les vies públiques urbanes o interurbanes, d'acord amb la normativa de trànsit i circulació de vehicles, que no superi o amplii el seu perímetre mitjançant la transformació o el desplegament d'elements, se sostingui sobre les seves pròpies rodes sense utilitzar falques i no aboqui substàncies ni residus a la via.

Article 213-23

Reserva per a autocaravanes, caravanes i vehicles similars

-1 Les àrees d'acollida d'autocaravanes estan reservades per a l'ús exclusiu d'autocaravanes, caravanes i vehicles similars.

-2 En aquestes àrees no es poden instal·lar tendes de campanya o albergs mòbils no inclosos a l'apartat anterior. Tampoc s'hi poden instal·lar albergs fixos, semimòbils o assimilats de cap classe per a l'allotjament de les persones usuàries.

-3 Durant la seva estada, les autocaravanes poden desplegar tendals i utilitzar elements portàtils, com ara taules i seients, per usar-los dins la parcel·la on estacionin. Resta prohibida la instal·lació de qualsevol element fix.

Article 213-24

Ocupació temporal

El temps màxim d'estada a les àrees d'acollida d'autocaravanes no pot ser superior a les 48 hores, i no s'hi pot tornar a fer una nova estada fins transcorregudes 24 hores des de la finalització de l'estada anterior.

Article 213-25

Identificació

-1 Les àrees d'acollida d'autocaravanes han d'exhibir el seu element identificatiu de manera molt visible a l'entrada de l'àrea i de la recepció.

-2 Les característiques tècniques del seu element identificatiu estan publicades al web del Departament competent en matèria de turisme.

Article 213-26

Edificis i instal·lacions

Les edificacions han d'estar destinades a la recepció i informació i als serveis higiènics.

A la recepció s'ha d'exposar, de manera ben visible, els documents i les dades següents:

a) Dates de funcionament.

- b) Plànol de situació i límits de cadascuna de les parcel·les, així com la seva numeració corresponent.
- c) Plànol de situació dels extintors.
- d) Plànol de situació dels diferents serveis.
- e) Llista d'horaris de funcionament dels diferents serveis.

Article 213-27

Integració en un càmping

L'àrea d'acollida d'autocaravanes pot estar integrada dins d'un càmping, sempre que compleixi els requisits que preveu aquesta subsecció, amb el qual pot compartir la recepció.

En el cas de compartir serveis i infraestructures, s'han de respectar els requisits mínims que estableix aquest Decret per a ambdós allotjaments.

Article 213-28

Tancament dels límits

L'àrea ha d'estar delimitada degudament en tot el seu perímetre, llevat que estigui integrada totalment o parcialment en un càmping. En aquest cas, la delimitació s'ha de referir, com a mínim, a les zones no comunes.

Es pot utilitzar qualsevol classe de material que tingui garanties de resistència, eviti les intrusions externes i s'integri en el paisatge. La tanca, respectant en tot cas la normativa municipal, ha de tenir una alçada mínima d'1,50 metres i, en cas de ser d'estructura buida, els forats han de portar una reixeta que impedeixi l'accés de persones i animals.

En establiments ubicats en espais d'interès natural, les característiques de la tanca han de complir els requeriments derivats de la normativa ambiental.

Article 213-29

Il·luminació

Els accessos, els vials i les instal·lacions d'ús general i obligatoris han d'estar il·luminats degudament. A partir de les 23 hores s'ha de reduir la il·luminació i mantenir-se únicament a la zona d'accés, als sanitaris i als vials interiors, amb una intensitat mínima que permeti la circulació de vianants.

Article 213-30

Senyalitzacions

A l'interior de l'àrea s'han d'instal·lar, a més dels senyals corresponents als serveis i les instal·lacions, aquells que adverteixin de la velocitat màxima de vehicles permesa, del sentit de les vies, i de la situació de sortides d'emergència i extintors, entre d'altres.

Article 213-31

Requisits turístics mínims

Els requisits turístics mínims es publiquen a l'annex 4 d'aquest Decret.

Secció IV

Establiments de turisme rural

Article 213-32

Definició i classificació

Són establiments de turisme rural els que defineix l'article 49 de la Llei de turisme.

Aquests establiments estan situats en el medi rural, dins de nuclis de població de menys de 2.000 habitants o bé aïllats (fora de nucli), integrats en edificacions preexistents anteriors a 1957; respecten la tipologia arquitectònica de la zona i compleixen l'exigència de tranquil·litat i integració en el paisatge en els termes i les condicions que prevegi a aquest efecte l'ordenació urbanística.

No poden ser considerats establiments de turisme rural, en cap cas, els ubicats en pisos considerats com a habitatges independents en un edifici de diverses plantes en règim de propietat horitzontal.

Els establiments de turisme rural es classifiquen en els dos grups següents:

- a) Cases de pagès.
- b) Allotjaments rurals.

Article 213-33

Cases de pagès

Les cases de pagès o establiments d'agroturisme són aquells en els quals la persona titular, pagès o pagesa professional, obté rendes d'activitats agràries, ramaderes o forestals, d'acord amb els criteris normatius del Departament competent en matèria d'agricultura, ramaderia i explotacions forestals, i on les persones usuàries poden conèixer les tasques i les activitats pròpies de l'explotació agrària a la qual estan vinculades.

Si la titular és una persona jurídica, un dels socis o una de les sòcies ha de complir els requisits que preveuen l'apartat anterior i l'article següent, i prestar personalment el servei d'atenció a les persones usuàries.

Article 213-34

Modalitats de cases de pagès

-1 Les cases de pagès es classifiquen en les modalitats següents:

- a) Masia. És aquell habitatge unifamiliar fora de nucli de població, situat en el si d'una explotació agrícola, ramadera o forestal, que el pagès o la pagesa comparteix amb les persones usuàries i on es presta el servei d'allotjament en règim d'habitacions i, com a mínim, d'esmorzar.
- b) Masoveria. És aquell habitatge unifamiliar fora de nucli de població i ubicat a la mateixa explotació. Es presta el servei d'allotjament en règim de casa sencera.
- c) Casa de poble compartida. És aquell habitatge unifamiliar dins de nucli de població que el pagès o la pagesa comparteix amb les persones usuàries turístiques i on es presta el servei d'allotjament en règim d'habitacions i, com a mínim, d'esmorzar.
- d) Casa de poble independent. És aquell habitatge unifamiliar, en nucli de població, on es presta el servei d'allotjament en règim de casa sencera.

-2 En el cas de la masia o de la casa de poble compartida, la persona titular ha d'estar empadronada i residir efectivament a l'establiment.

En el cas de la masoveria i de la casa de poble independent, la persona titular ha d'estar empadronada i

residir efectivament a la mateixa comarca o bé als seus municipis limítrofs.

Article 213-35

Allotjaments rurals

Els allotjaments rurals són aquells establiments en els quals la persona titular no està obligada a obtenir rendes d'activitats agràries, ramaderes o forestals, però ha de residir, efectivament, a la mateixa comarca, als seus municipis limítrofs, o bé a l'habitatge, depenent de la modalitat.

Si la titular és una persona jurídica, un dels socis o una de les sòcies ha de complir els requisits que preveu l'article següent i prestar personalment el servei d'atenció a les persones usuàries.

Article 213-36

Modalitats d'allotjaments rurals

-1 Els allotjaments rurals es classifiquen en les modalitats següents:

- a) Masia. És aquell habitatge unifamiliar fora de nucli de població que comparteix la persona titular amb les persones usuàries turístiques i on es presta el servei d'allotjament en règim d'habitacions i, com a mínim, d'esmorzar.
- b) Masoveria. És aquell habitatge unifamiliar, fora de nucli de població, que es lloga en règim de casa sencera.
- c) Casa de poble compartida. És aquell habitatge unifamiliar, dins de nucli de població, que comparteix la persona titular amb les persones usuàries turístiques i on es presta el servei d'allotjament en règim d'habitacions i, com a mínim, d'esmorzar.
- d) Casa de poble independent. És aquell habitatge unifamiliar, en nucli de població, on es presta el servei d'allotjament en règim de casa sencera.

-2 En el cas de la masia o de la casa de poble compartida, la persona titular ha d'estar empadronada i residir efectivament a l'establiment.

En el cas de la masoveria o de la casa de poble independent, la persona titular ha d'estar empadronada i residir, efectivament, o a la mateixa comarca o bé als seus municipis limítrofs.

Article 213-37

Identificació

A l'efecte d'informació per a les persones usuàries, els establiments de turisme rural han d'estar convenientment senyalitzats amb el distintiu TR, les característiques del qual estan publicades al web del Departament competent en matèria de turisme.

El distintiu d'identificació esmentat s'ha de situar al costat de la porta d'accés a l'establiment.

Els establiments del grup de cases de pagès han de portar l'afegitó "d'agroturisme" al darrera de la modalitat.

Article 213-38

Modificacions

Qualsevol modificació de la capacitat, del nombre de les habitacions o de qualsevol altre element estructural de l'allotjament ha de respectar la tipologia de l'habitatge.

Article 213-39

Requisits turístics mínims

Els requisits turístics mínims consten a l'annex 5 d'aquest Decret.

Article 213-40

Capacitat dels establiments de turisme rural

-1 Les masies i les cases de poble compartides han de tenir una capacitat mínima d'una habitació dormitori i dues places, i una capacitat màxima de 20 places distribuïdes en habitacions dormitori d'una, dues, tres o quatre places.

-2 Les cases de poble independents i les masoveries han de tenir una capacitat mínima de quatre places i una capacitat màxima de 20 places, i disposar de dues habitacions dormitori d'una capacitat mínima de dues o més places cadascuna. La resta de places es poden distribuir en habitacions dormitori que en cap cas poden ser de més de tres places.

Sens perjudici del que estableix aquest apartat, les cases de poble independents i les masoveries poden tenir una capacitat mínima d'una habitació dormitori i dues places sempre que la casa de poble independent o la masoveria es trobi dins d'un conjunt d'establiments de turisme rural de la mateixa persona titular situats a la mateixa finca i que un establiment del conjunt disposi de dues habitacions de dues o més places cadascuna.

Article 213-41

Limitacions

-1 L'explotació d'un establiment de turisme rural és incompatible amb l'existència, en el mateix edifici, de qualsevol altre tipus d'allotjament i d'establiments de restauració, excepte aquells restaurants que s'habilitin en establiments de turisme rural de les modalitats de casa de poble ubicats dins de nuclis de població de menys de 30 habitants. Aquests restaurants no poden tenir, en cap cas, més de 30 places.

-2 Els establiments de turisme rural són compatibles amb l'exercici d'altres activitats de prestació de serveis desenvolupades dins la mateixa explotació on estan situats, sens perjudici del compliment de la normativa urbanística i sectorial que sigui d'aplicació a aquestes activitats.

-3 Els establiments de turisme rural no poden organitzar activitats socials o qualsevol altre tipus de celebració o acte, ni llogar el seu espai per a aquestes activitats, quan impliqui la presència a l'establiment d'un nombre de persones superior al nombre de places habilitades.

-4 En el cas que una mateixa edificació es destini a més d'un establiment de turisme rural, sigui del mateix o sigui de diferent titular, no es pot superar el nombre màxim de 20 places.

Article 213-42

Serveis

-1 Neteja

a) Tots els establiments de turisme rural s'han de mantenir en bones condicions higièniques i de salubritat i, en el moment de l'entrada de les persones usuàries, han d'estar nets i endreçats.

b) Les persones titulars de les masies i les cases de poble compartides han d'efectuar la neteja diària de

les habitacions i banys, excepte que hi hagi una renúncia per escrit de les persones usuàries.

c) Els espais comuns s'han de netejar diàriament, i el canvi de la roba de llit i del bany s'ha de fer, com a mínim, cada tres dies.

d) Les persones titulars de les cases de poble independents i masoveries han de fer una neteja i un canvi de la roba de llit i del bany, com a mínim, un cop cada tres dies, tret que el client renunciï per escrit a aquests serveis.

-2 Serveis de menjar

Els serveis de menjar, que només poden prestar les masies i les cases de poble compartides, han d'estar adreçats exclusivament a les persones usuàries allotjades, i han d'incloure plats de cuina casolana de la comarca.

-3 Informació turística

Les persones titulars dels establiments de turisme rural han de lliurar a les persones usuàries quan entren en l'establiment les informacions relatives a recursos turístics de la comarca, han d'informar de les activitats que es poden practicar a la zona i han de contribuir a fer-los conèixer les normes de respecte i conservació de l'entorn natural i rural.

-4 Atenció a les persones usuàries

Les persones titulars dels establiments de turisme rural han de donar una atenció personalitzada a les persones usuàries, la qual ha d'incloure, com a mínim, el servei d'acollida en el moment de l'arribada a l'establiment i el comiat quan marxen.

En el cas de les masoveries i les cases de poble independents, les persones titulars han d'estar disponibles i facilitar la seva localització les 24 hores per atendre consultes o resoldre incidents. Així mateix, han de facilitar a les persones usuàries la visita a explotacions agràries en el cas que l'establiment en tingui de pròpia (en el cas del grup de cases de pagès) i han de possibilitar el contacte amb aquelles persones prestatàries i organitzadores d'activitats que tinguin lloc a la zona i que puguin ser d'interès per als visitants (en el cas del grup d'allotjaments rurals).

Article 213-43

Terminologia

Es prohibeix la publicitat i/o la comercialització de qualsevol tipus d'allotjament sota la denominació *establiment de turisme rural, casa rural, casa de turisme rural, agroturisme, casa de pagès, masia, casa de poble, casa de poble compartida, casa de poble independent, allotjament rural, residència casa de pagès, masoveria, allotjament rural independent i allotjament rural compartit*, així com la traducció a altres llengües, sense el compliment previ dels requisits que estableix aquest Decret per a l'exercici de l'activitat d'establiment de turisme rural.

Títol II

Habitatge d'ús turístic

Article 221-1

Definicions i àmbit d'aplicació

-1 Té la consideració d'habitatge d'ús turístic l'habitatge que és cedit pel seu propietari, directament o

indirectament, a tercers, a canvi de contraprestació econòmica per a una estada de temporada i en condicions de disponibilitat immediata.

-2 Es considera estada de temporada tota ocupació de l'habitatge per un període de temps continu igual o inferior a 31 dies.

-3 Els habitatges d'ús turístic se cedeixen sencers, i no se'n permet la cessió per estances.

-4 No es poden cedir habitatges que no estiguin degudament habilitats. En cas que la persona propietària d'un immoble tingui coneixement d'una activitat clandestina, té el deure de comunicar-ho a l'Administració competent, així com d'emprendre les accions civils corresponents destinades al cessament efectiu de l'activitat turística.

-5 La destinació d'un habitatge d'ús turístic ha de ser compatible amb la regulació dels usos del sector on estigui situat i amb la normativa civil que li sigui aplicable.

Article 221-2

Requisits i serveis de l'activitat

-1 Els habitatges no poden ser ocupats amb més places de les indicades a la cèdula d'habitabilitat i, en qualsevol cas, la seva capacitat màxima no pot excedir de 15 places.

-2 Els habitatges han d'estar suficientment moblats i dotats dels aparells i dels estris necessaris per ser ocupats immediatament, amb la finalitat de prestar un servei d'allotjament correcte en relació amb la totalitat de places que disposin, i tot en perfecte estat d'higiene.

-3 El propietari o propietària de l'habitatge, o la persona gestora en qui delegui, ha de facilitar a les persones usuàries i als veïns el telèfon per atendre i resoldre de manera immediata consultes i incidències relatives a l'activitat d'habitatge d'ús turístic.

-4 El propietari o la propietària, o la persona gestora en qui delegui, ha de garantir un servei d'assistència i manteniment de l'habitatge.

-5 El propietari o la propietària de l'habitatge, o la persona gestora en qui delegui, ha de lliurar a les persones usuàries un document que reculli les normes de convivència acordades per la comunitat de propietaris on s'integra l'habitatge, si n'hi ha. Aquest document ha d'estar redactat, com a mínim, en els idiomes següents: català, castellà, anglès i francès.

En cas que la persona usuària d'un habitatge d'ús turístic atempti contra les regles bàsiques de la convivència o incompleixi ordenances municipals dictades a aquest efecte, la persona titular de la propietat, o la persona gestora de l'habitatge d'ús turístic, ha de requerir a la persona cessionària que abandoni l'habitatge immediatament.

-6 Els habitatges d'ús turístic han d'exhibir en un lloc visible i fàcilment localitzable per a les persones usuàries la comunicació del NIRTC, la seva capacitat màxima i el telèfon del servei d'assistència i manteniment. Aquells que encara no disposin del NIRTC, transitòriament, han de suplir-ne l'exhibició amb la comunicació del número provisional al qual es fa referència a l'article 121-1.2 d'aquest Decret.

-7 Els requisits turístics mínims consten a l'annex 6 d'aquest Decret.

Títol III

Allotjaments singulars

Article 231-1

Definició

Són aquells allotjaments turístics que, possibilitant un hostalatge temporal a canvi de contraprestació econòmica, i amb les característiques mínimes que estableix aquest Decret, no encaixen en cap de les modalitats d'allotjament turístic que se'n regulen ni en les excloses expressament.

Els allotjaments singulars s'han d'ubicar fora de vehicles, aeronaus o embarcacions, així com d'edificis convencionals, construccions prefabricades, elements modulars o similars que hagin de complir els requisits del Codi tècnic de l'edificació.

Article 231-2

Règim jurídic

-1 Els ajuntaments poden regular allotjaments singulars en el seu terme municipal preveient normativament el compliment dels requisits mínims de l'article 231-3 d'aquest Decret, i els requisits urbanístics, mediambientals, d'incendis o de seguretat de les persones que corresponguin.

-2 Els ajuntaments poden definir, en l'àmbit de la seva competència, el règim d'intervenció municipal dels allotjaments singulars.

Article 231-3

Requisits mínims

Els allotjaments singulars han de complir els requisits tècnics següents:

- a) Han d'estar en condicions higièniques i de disponibilitat immediata.
 - b) Cadascuna de les seves places d'allotjament ha de disposar d'un llit o jaç.
 - c) La capacitat màxima de cada allotjament no pot excedir de 6 places.
 - d) Han d'exhibir, en un lloc visible i fàcilment identificable per a les persones usuàries, la comunicació del NIRTC i la capacitat màxima d'usuaris admesos; també mostrar el NIRTC en la seva publicitat.
- Aquells allotjaments singulars sotmesos al règim de comunicació d'inici o declaració responsable i que encara no disposin del NIRTC, transitòriament, han de suplir-ne l'exhibició amb la comunicació del número provisional al qual es fa referència a l'article 121-1.2 d'aquest Decret

Article 231-4

Limitacions

En cap cas no es poden habilitar allotjaments singulars amb la finalitat d'evitar l'aplicació dels diferents requisits sectorials exigits a altres modalitats d'allotjament turístic.

Títol IV

Llar compartida

Article 241-1

Definició i àmbit d'aplicació

-1 Té la consideració de llar compartida l'allotjament turístic que és l'habitatge principal i residència efectiva de la persona titular i que es comparteix com a servei d'allotjament amb terceres persones a canvi de contraprestació econòmica i per a una estada de temporada. La persona titular ha de residir en

l'habitatge mentre dura l'estada.

-2 Es considera estada de temporada tota ocupació de l'habitatge per un període de temps continu igual o inferior a 31 dies.

-3 No es pot compartir l'habitatge que no estigui degudament habilitat. En cas que la persona propietària d'un immoble tingui el coneixement d'alguna activitat clandestina, té el deure de comunicar-ho a l'Administració competent, així com d'emprendre les accions civils corresponents destinades al cessament efectiu de l'activitat turística.

-4 La destinació d'una llar compartida ha de ser compatible amb la regulació dels usos del sector on estigui situat i amb la normativa civil que li sigui aplicable.

Article 241-2

Titular de l'activitat

1. La persona titular de l'activitat és la propietària o la persona que aquesta autoritzi expressament, sempre que compleixi les mateixes condicions d'empadronament i residència efectiva exigides a les persones propietàries.

2. El document d'autorització de la persona propietària s'ha d'aportar en el tràmit d'habilitació per a l'inici de l'activitat.

3. En el cas de revocar l'autorització, la persona propietària ha de posar-ho en coneixement de l'Administració municipal.

Article 241-3

Requisits mínims

1 Les llars s'han de compartir en condicions de disponibilitat immediata, han d'estar suficientment moblades i dotades dels aparells i dels estris necessaris amb la finalitat de prestar un servei d'allotjament correcte en relació amb la totalitat de places que disposin, i tot en perfecte estat d'higiene.

2 Les llars no es poden ocupar amb més places de les que indiqui la cèdula d'habitabilitat i, en qualsevol cas, la capacitat màxima de places per persones usuàries turístiques és de 4 en total.

3 Les persones usuàries s'allotgen en habitacions. Se'ls ha de garantir l'ús privat i hauran d'estar independitzades mitjançant una porta. No és possible destinar les sales d'estar a dormitori.

4 Les llars han d'exhibir en un lloc visible i fàcilment identificable per a les persones usuàries la comunicació del NIRTC i la capacitat màxima d'usuaris admesos. També han d'indicar el NIRTC en la seva publicitat.

Les llars que encara no disposin del NIRTC, transitòriament, han de suplir-ne l'exhibició amb la comunicació del número provisional al qual es fa referència a l'article 121-1.2 d'aquest Decret.

5. La persona titular de la llar compartida ha de facilitar a les persones usuàries un número de telèfon per a atendre i resoldre de manera immediata consultes i incidències relatives a l'activitat. Aquest número també ha d'estar a disposició de la comunitat de propietaris, veïns i administracions turístiques a fi de poder comunicar incidències que es puguin produir i els afectin.

6 Els requisits turístics mínims consten en l'annex 8 d'aquest Decret.

Títol V

Intermediaris i intermediàries d'empreses i establiments turístics d'allotjament

Article 251-1

Definició

-1 A l'efecte d'aquest Decret, té la consideració d'intermediari o intermediària d'empreses i establiments turístics d'allotjament qualsevol entitat, operador de mercat o prestador de serveis de la societat de la informació, que directament o indirectament i en qualsevol grau de participació, col·laboració o patrocini realitzi a títol oneros qualsevol de les activitats següents relacionades amb allotjaments turístics situats a Catalunya:

- a) Presentar ofertes, promocionar-les o posar-les en el mercat basant-se en la informació que li ha facilitat la persona que pretén explotar l'allotjament.
- b) Facilitar el contacte entre venedors i compradors.
- c) Facilitar la contractació o la comercialització.
- d) Realitzar reserves o la gestió de l'allotjament.

S'inclouen els serveis d'intermediació per mitjans audiovisuals, electrònics o informàtics i per sistemes o aplicacions interactius.

-2 D'acord amb l'àmbit d'aplicació que estableix la Llei de turisme, estan subjectes al règim jurídic d'aquest Decret els intermediaris i les intermediàries establerts a Catalunya i els establerts fora de Catalunya quan realitzin la intermediació d'establiments o d'empreses d'allotjament turístic situades a Catalunya.

-3 Les persones destinatàries del servei d'intermediació d'allotjament turístic són les persones físiques o jurídiques que utilitzen el servei d'intermediació. Aquestes poden ser altres persones intermediàries, les persones que volen explotar el servei d'allotjament turístic, les persones titulars de les empreses o els establiments turístics, així com també els usuaris turístics.

Article 251-2

Règim jurídic i responsabilitat

-1 Els intermediaris i les intermediàries d'empreses turístiques d'allotjament no estan subjectes a posar en coneixement de les administracions turístiques l'exercici de la seva activitat d'intermediació, i tampoc no són objecte d'inscripció al Registre de turisme de Catalunya.

-2 Els intermediaris i les intermediàries d'empreses turístiques d'allotjament estan subjectes, en l'exercici de la seva activitat turística, al règim jurídic que els sigui d'aplicació de la Llei de turisme i, en concret, al compliment de les obligacions i prohibicions següents:

- a) Els situats en un altre estat de la Unió Europea, a l'efecte de practicar les notificacions dels actes administratius dictats, estan obligats a designar un correu electrònic corporatiu quan els ho requereixin o sol·licitin les administracions turístiques.
- b) L'obligació informar sobre tota classe de dades, antecedents i justificants amb transcendència turística davant l'actuació inspectora, d'acord amb l'article 80 bis de la Llei de turisme.

c) L'obligació de constatar que qui sol·liciti la inserció d'anuncis, ofertes o reclams publicitaris disposa del NIRTC o bé del número provisional, i d'abstenir-se d'inserir-la si li manca.

d) L'obligació de fer constar en la comercialització i en tota mena de publicitat que els anunciï que disposa dels números corresponents que preveu el paràgraf anterior, i la prohibició de fer publicitat sense fer constar algun dels números esmentats.

La informació sobre els números ha de complir les obligacions que estableixen les normes de publicitat i de competència deslleial i, a aquest efecte, ha de ser veraç i inequívoca. La Direcció General competent en matèria de turisme pot establir i interpretar mitjançant circulars i instruccions els aspectes que ha de complir la informació esmentada.

e) La prohibició de realitzar intermediació d'allotjaments turístics que no disposin de l'habilitació preceptiva, d'acord amb l'article 88.u.quarter) de la Llei de turisme.

f) La prohibició de comercialitzar activitats o serveis turístics que no disposin dels requisits o de les condicions legalment establerts per obtenir l'habilitació corresponent, d'acord amb l'article 89.a) de la Llei de turisme.

-3 Les administracions competents en matèria de turisme han d'exercir la seva potestat en disciplina turística en els intermediaris i les intermediàries turístics que no compleixin amb les seves obligacions, d'acord amb el que disposa el llibre sisè d'aquest Decret.

Llibre tercer

Els serveis d'informació, difusió i atenció turística

Títol I

Disposicions generals

Article 311-1

Definició

-1 Els Serveis d'Informació, Difusió i Atenció Turística (en endavant, Serveis IDAT) es configuren com una plataforma de serveis d'interès general.

-2 Conformen els Serveis IDAT el conjunt d'instal·lacions, activitats i recursos humans, materials i tecnològics que les administracions competents en matèria de turisme a Catalunya posen a disposició de les persones visitants, usuàries i agents turístics en l'àmbit territorial català amb l'objectiu de facilitar el màxim coneixement, aprofitament i gaudi possible dels recursos turístics catalans.

Els Serveis IDAT també poden ser prestats per agents privats.

Article 311-2

Informació, difusió i atenció turística

-1 Els Serveis IDAT inclouen:

a) Informació turística.

És l'activitat d'exposar i posar en coneixement del visitant l'oferta de productes, serveis i recursos turístics existents en l'àmbit territorial de referència de l'equipament o la instal·lació concreta.

El servei d'informació turística inclou la senyalització dels recursos turístics de Catalunya.

Els manuals de senyalització turística estableixen els paràmetres i els criteris tècnics adients per a aquesta senyalització, que han de respectar els organismes, les entitats, els ens i les administracions que la promoguin.

Els manuals de senyalització turística preveuen tres àmbits:

Urbà.

Rural.

Viari.

El Departament competent en matèria de turisme aprova els manuals de senyalització turística urbana i rural per a vianants on s'estableixen els paràmetres i els criteris tècnics bàsics per a aquesta senyalització. Els organismes, les entitats, els ens i les administracions que promoguin la senyalització turística urbana i rural per a vianants han de respectar les indicacions incloses als manuals.

La senyalització turística viària es coordina per mitjà del Grup de Senyalització Territorial i Temàtica (T&T), que elabora i aprova els manuals corresponents on es fixen els paràmetres i els criteris tècnics d'aquest tipus de senyalització per a les administracions competents en aquesta senyalització.

El *Manual de senyalització turística urbana*, el *Manual de senyalització turística rural* i el *Manual bàsic de retolació exterior de les oficines de turisme de Catalunya* els aprova la persona responsable del Departament competent en matèria de turisme mitjançant l'ordre corresponent. Aquests manuals es poden consultar al web del Departament competent en matèria de turisme, així com a les seves oficines, en horari d'atenció al públic.

D'acord amb l'article 42 del Text refós de la Llei de carreteres, aprovat pel Decret legislatiu 2/2009, de 25 d'agost, el Grup de Senyalització Territorial i Temàtica (T&T), creat per la Direcció General de Carreteres juntament amb altres administracions, redacta i aprova el *Manual de senyalització turística a la xarxa viària*, que es publica mitjançant l'ordre corresponent dels consellers competents en matèria de carreteres i turisme. Aquest *Manual* es pot consultar a les pàgines web dels departaments competents en matèria de carreteres i de turisme, així com a les oficines d'aquests departaments, durant l'horari d'atenció al públic.

b) Difusió turística.

És l'activitat d'interpretar, donar a conèixer i comercialitzar, si escau, els recursos, els productes i els serveis turístics concrets adients a les característiques de la persona visitant i de la seva estada. La comercialització de productes i serveis ha de complir les condicions que defineix la normativa vigent en matèria d'intermediació turística. En tot cas, s'ha de garantir la igualtat de tracte i la lliure competència per als agents que participen en aquest sector del mercat.

c) Atenció turística.

És l'activitat de satisfer qualsevol necessitat d'informació, comunicació o servei de caràcter general de la persona visitant, amb consideració especial a les relacionades amb la itinerància i les relatives a l'accés a serveis públics, seguretat ciutadana, mobilitat o drets de les persones consumidores.

-2 Els Serveis IDAT integren, així mateix, la funció de dinamització del teixit turístic del territori, d'acord amb els paràmetres i els criteris que defineix aquest Decret.

En el marc dels Serveis IDAT, la funció esmentada consisteix a relacionar i coordinar l'oferta d'empreses i establiments turístics existent en l'àmbit territorial o temàtic de referència, així com facilitar i potenciar

la distribució i la prestació dels productes i els serveis d'interès turístic, basant-se en l'optimització de sinergies.

Les característiques tècniques del distintiu de les oficines de turisme adscrites a la Xarxa d'Oficines de Turisme de Catalunya es publiquen al web del Departament competent en matèria de turisme.

Títol II

Xarxa d'Oficines de Turisme de Catalunya

Article 321-1

Concepte i naturalesa de les oficines de turisme

-1 Les oficines de turisme són equipaments d'informació, difusió i atenció turística que ofereixen orientació als turistes per mitjà d'un suport global durant la seva estada i els faciliten informació i prestacions relacionades amb l'allotjament, el transport, els serveis, els espectacles i la resta d'activitats culturals i de lleure.

-2 També poden existir oficines de turisme privades.

Article 321-2

La Xarxa d'Oficines de Turisme de Catalunya

-1 Les oficines de turisme existents a Catalunya poden integrar-se voluntàriament a la Xarxa d'Oficines de Turisme de Catalunya (en endavant, la Xarxa).

Les oficines de turisme adscrites a la Xarxa s'inscriuen al Registre de turisme de Catalunya.

-2 Correspon a la Direcció General competent en matèria de turisme de la Generalitat de Catalunya posar a disposició de les oficines de turisme adscrites a la Xarxa els continguts bàsics de la informació de productes i serveis turístics de Catalunya i la disponibilitat de recursos instrumentals suficients per possibilitar un servei de difusió turística adequat, com ara el suport a la formació, el coneixement, la promoció i la comercialització.

Article 321-3

Serveis de prestació obligatòria

Les oficines de turisme de la Xarxa han de prestar els serveis d'informació, difusió i atenció turística en els termes de l'article 311-2 d'aquest Decret, llevat del que s'estableix respecte la senyalització turística. En la prestació d'aquests serveis les oficines de turisme han de garantir l'accessibilitat física i a la comunicació.

Pel que fa al servei d'informació turística, les oficines de turisme han de facilitar informació relativa a l'oferta i els recursos turístics de Catalunya com a destinació turística integral i disposar de bases de dades actualitzades d'informació turística elaborades per la mateixa oficina.

Article 321-4

Classificació de les oficines de turisme de la Xarxa

-1 Les oficines de turisme integrades a la Xarxa es classifiquen en tres categories d'acord amb les característiques i el nivell de serveis que assumeixen i garanteixen.

-2 Els requisits turístics mínims per a cada categoria es publiquen a l'annex 7 d'aquest Decret.

-3 Totes les oficines de turisme han de garantir el compliment dels serveis de prestació obligatòria que estableix l'article 321-3 d'aquest Decret i, a més, les característiques pròpies de la 3a categoria, sens perjudici de les característiques específicament requerides per a les categories 2a i 1a.

-4 Malgrat que no compleixin la totalitat dels requisits que es preveuen per a una oficina de turisme de 2a categoria, les oficines de turisme de 3a categoria poden accedir a la 2a categoria sempre que compleixin amb la imatge corporativa i les funcions pròpies d'una oficina de turisme de 1a categoria.

-5 Amb la finalitat de garantir-ne la publicitat oportuna, el Departament competent en matèria de turisme publicarà, a la seu corporativa de la Generalitat de Catalunya i dins l'àmbit de turisme (www.gencat.cat), la categoria de les oficines de turisme adscrites a la Xarxa.

Article 321-5

Punts d'atenció turística

-1 Els punts d'atenció turística (en endavant, PAT) són equipaments d'atenció turística vinculats a una oficina de turisme adscrita a la Xarxa. En aquest sentit, l'oficina de turisme originària o principal prendrà la consideració de seu o central.

-2 Els PAT poden constituir-se en estructures físiques mòbils o en espais virtuals, i el seu funcionament es pot restringir a un determinat període de la temporada turística.

-3 Els PAT constituïts en estructures físiques mòbils s'han d'identificar i complir les característiques mínimes exigibles a les oficines de turisme de 3a categoria pel que fa al personal i els serveis.

Article 321-6

Adhesió a la Xarxa

-1 Per tal d'adscriure una oficina de turisme a la Xarxa, la persona titular ha de presentar una declaració responsable davant la FUE segons la qual:

a) Disposa de l'acord o la decisió de creació de l'oficina, adoptat per la persona titular.

b) Compleix les condicions que estableixen els articles 321-3 i 321-4 d'aquest Decret, a l'efecte de la seva classificació. Les persones titulars autotitulen les seves oficines de turisme mitjançant aquesta declaració.

-2 En el supòsit de trasllat de la seu o canvi de categoria, la persona titular ha de presentar una declaració responsable davant la FUE segons la qual el nou local compleix tots els requisits exigits per seguir formant part de la Xarxa; en el cas de canvi de titularitat, cal que la nova persona titular presenti davant la FUE una declaració responsable sobre el fet que disposa del títol de transmissió.

-3 Si un PAT es vol adherir a la Xarxa, cal que la persona titular de l'oficina de turisme corresponent presenti davant la FUE una declaració responsable de compliment dels requisits de l'article 321-5 d'aquest Decret.

-4 Un cop presentada la declaració, l'Oficina de Gestió Empresarial inscriu l'oficina, el PAT o les seves dades modificades al Registre de turisme de Catalunya. L'Oficina de Gestió Empresarial lliura a la persona titular un document de la inscripció, la qual té efectes d'adhesió a la Xarxa i, posteriorment, trasllada l'expedient a l'òrgan competent en matèria d'oficines de turisme de la Direcció General competent en matèria de turisme per al seu coneixement i control posterior.

-5 Les persones titulars de les oficines de turisme poden donar de baixa de la Xarxa, voluntàriament, les seves oficines o PAT, amb la comunicació de la baixa, o de deixar de formar-ne part, presentada davant la FUE. La baixa al Registre de turisme de Catalunya suposa l'exclusió de l'equipament de la Xarxa, així com el decaïment de les obligacions, la pèrdua de drets que aquest Decret preveu en relació amb aquest servei i la retirada dels elements identificatius de l'oficina.

-6 Les declaracions a les quals fa referència aquest article es formalitzen d'acord amb els models normalitzats que es troben a disposició de les persones interessades a la seu corporativa de la Generalitat de Catalunya dins l'àmbit de turisme (www.gencat.cat) i a la FUE.

Article 321-7

Exclusió de la Xarxa d'Oficines de Turisme de Catalunya i revisió de categoria

-1 L'incompliment dels requisits que estableixen els articles 321-3 i 321-4 d'aquest Decret dona lloc a un procés d'exclusió de l'oficina de turisme de la Xarxa i de baixa de la inscripció de l'oficina de turisme i dels seus PAT al Registre de turisme de Catalunya, amb els efectes que preveu l'article anterior; o bé a un procés de revisió de la categoria de l'oficina de turisme, segons correspongui.

-2 El procés d'exclusió de la Xarxa i de baixa de la inscripció o revisió de la categoria segueix les regles que estableix la legislació de procediment administratiu comú en relació amb els terminis d'esmena de deficiències, tràmit d'audiència a les persones interessades i resolució del procediment.

Llibre quart

Model de governança turística

Títol I

Taula del Turisme de Catalunya

Article 411-1

Naturalesa i objectiu

La Taula del Turisme de Catalunya (en endavant, la Taula del Turisme) és un òrgan col·legiat, permanent, consultiu, de col·laboració i assessorament del conseller o consellera del Departament competent en matèria de turisme, que té per objectiu esdevenir una plataforma de participació que faciliti la interacció entre els agents públics i privats amb incidència en el sector turístic.

Article 411-2

Funcions

Són funcions de la Taula del Turisme les següents:

- a) Cooperar en la definició i l'execució de les polítiques turístiques.
- b) Emetre els informes que li encomanin el conseller o la consellera.
- c) Avaluar les dades i les estadístiques sobre l'activitat turística.
- d) Proposar la creació de nous productes turístics i definir la política d'informació, difusió i atenció turística.
- e) Col·laborar en la implantació i el desenvolupament del sistema de qualitat turística i dels processos i projectes que se'n derivin.

- f) Recomanar i proposar actuacions en l'àmbit de la formació en turisme.
- g) Proposar línies prioritàries d'anàlisi, investigació i innovació en l'àmbit turístic.
- h) Proposar iniciatives i actuacions en matèria turística que consideri adequades per a la planificació, programació, estratègia, qualitat i intel·ligència en l'àmbit del turisme a Catalunya.
- i) Estudiar i promoure inversions que impulsin un turisme sostenible i responsable en el territori.
- j) Impulsar l'emprenedoria i el creixement empresarial en l'àmbit del turisme, i procurar l'enfortiment del seu teixit.
- k) Promoure la qualitat de l'ocupació en el sector turístic.

Article 411-3

Principis d'actuació

La Taula del Turisme actua d'acord amb els principis d'eficàcia, eficiència, transparència, coresponsabilitat, cooperació i seguretat jurídica.

Article 411-4

Adscripció

La Taula del Turisme s'adscriu al Departament competent en matèria de turisme.

Article 411-5

Òrgans

Els òrgans de la Taula del Turisme són els següents:

- a) El Consell.
- b) Les comissions sectorials.

Article 411-6

El Consell

-1 El Consell és l'òrgan rector i de deliberació de la Taula del Turisme i està integrat pels membres següents:

- a) President o presidenta: el director o la directora general de Turisme. El president o la presidenta pot delegar l'exercici de les seves funcions en qualsevol dels vocals que integrin el Consell.
- b) Secretari o secretària: un funcionari o funcionària de la Direcció General competent en matèria de turisme, amb veu però sense vot, nomenat pel director o la directora general de Turisme.
- c) Vocals nats: els presidents o les presidentes de les comissions sectorials.
- d) Entre 8 i 16 vocals electius: nomenats pel conseller o la consellera del Departament competent en matèria de turisme, a proposta del director o la directora general de Turisme, entre representants de l'Administració turística catalana, representants del sector empresarial turístic, professionals i acadèmics amb coneixements i experiència contrastada en l'àmbit turístic. En la seva designació i en la dels seus suplents s'atendrà al principi de participació equilibrada de dones i homes.

-2 El president o la presidenta pot convidar representants d'altres departaments o organismes de la Generalitat de Catalunya, amb veu però sense vot, atenent les particularitats dels assumptes inclosos a l'ordre del dia corresponent.

-3 El president o la presidenta pot convidar representants del sector empresarial turístic a les sessions del Consell, amb veu però sense vot, especialment en aquelles sessions de caràcter més deliberatiu, d'assessorament i seguiment de l'actuació de la Taula del Turisme.

Article 411-7

Funcions del Consell

Les funcions principals del Consell són les següents:

- a) Aprovar el reglament de funcionament de la Taula del Turisme.
- b) Impulsar, orientar i dirigir, si escau, els treballs que desenvolupin les comissions sectorials.
- c) Aprovar les conclusions i el resultat dels treballs que desenvolupin les comissions sectorials.
- d) Assessorar en matèria de programació, planificació, estratègia, qualitat i intel·ligència en l'àmbit del turisme a Catalunya.
- e) Aprovar la creació, la modificació i l'extinció de les comissions sectorials

Article 411-8

Règim de funcionament del Consell

-1 El Consell es reuneix, com a mínim, quatre cops a l'any. Pot celebrar tantes reunions com siguin necessàries per complir les seves funcions.

-2 En allò que no preveu el seu reglament de funcionament, s'aplicarà la normativa reguladora dels òrgans col·legiats de l'Administració de la Generalitat.

Article 411-9

Les comissions sectorials

-1 Les comissions sectorials desenvolupen les funcions que preveu l'article 411-2 d'aquest Decret.

-2 Les comissions sectorials les integren els membres següents:

- a) President o presidenta: nomenat o nomenada pel conseller o la consellera del Departament competent en matèria de turisme, a proposta del director o la directora general de Turisme, d'entre representants del sector empresarial turístic o de l'àmbit professional i acadèmic amb experiència contrastada en l'àmbit turístic.
- b) Vicepresident o vicepresidenta: nomenat o nomenada pel director o la directora general de Turisme d'entre els vocals representants de l'Administració turística de Catalunya.
- c) Secretari o secretària: funcionari o funcionària de la Direcció General competent en matèria de turisme, amb veu però sense vot, nomenat pel director o la directora general de Turisme.
- d) Vocals: entre 8 i 16 vocals, nomenats pel conseller o la consellera del Departament competent en matèria de turisme, a proposta del director o la directora general de Turisme, d'entre representants de l'Administració turística catalana, representants del sector empresarial turístic, professionals i acadèmics amb coneixements i experiència contrastada en l'àmbit turístic. En la seva designació i en la dels seus suplents s'atindrà al principi de participació equilibrada de dones i homes.

-3 Cada president o presidenta pot convidar representants d'altres departaments o organismes de la Generalitat de Catalunya, així com persones del sector empresarial turístic, professionals i acadèmics, amb coneixements i experiència contrastada en l'àmbit turístic, amb veu però sense vot.

-4 Cada comissió sectorial pot constituir grups específics de treball, de caràcter temporal o permanent i amb la possible participació d'experts aliens, amb la finalitat d'estudiar qüestions, preparar assumptes i formular propostes relacionades amb el seu àmbit de funcions.

Article 411-10

Règim de funcionament de les comissions sectorials

-1 Per a l'exercici de les seves funcions, les comissions sectorials poden reunir-se les vegades que considerin convenient.

-2 En allò que no preveu el seu reglament de funcionament, s'aplicarà la normativa reguladora dels òrgans col·legiats de l'Administració de la Generalitat.

-3 Les comissions sectorials subjecten la seva acció a l'àmbit de decisió del Consell, d'acord amb l'article 411-7 d'aquest Decret.

Article 411-11

Retribucions

Els membres de la Taula del Turisme i dels grups específics de treball, així com les persones que hi siguin convidades en el marc del seu funcionament, no tenen dret a percebre cap retribució econòmica per assistir-hi, desplaçar-s'hi ni per exercir les seves funcions respectives.

Article 411-12

Inscripció al Registre de grups d'interès de Catalunya

Les persones i les entitats diferents de les administracions públiques que formen part de la Taula del Turisme s'han d'inscriure al Registre de grups d'interès de Catalunya. En cas d'incompliment, les cessarà el conseller o la consellera del Departament competent en matèria de turisme.

Títol II

Comissió Interdepartamental de Turisme

Article 421-1

Naturalesa i objectiu

La Comissió Interdepartamental de Turisme (en endavant, la Comissió) és un òrgan col·legiat i de col·laboració que té per objectiu examinar i coordinar assumptes d'àmbit concret i específic d'aquesta matèria que afectin diversos departaments.

Article 421-2

Adscripció

La Comissió resta adscrita al Departament competent en matèria de turisme.

Article 421-3

Funcions

Són funcions de la Comissió:

- a) Impulsar i coordinar sota una estratègia integrada les accions en matèria de política turística que, per la seva transversalitat, afectin diversos departaments de la Generalitat.
- b) Fer el seguiment i proposar, si escau, les modificacions o els ajustaments de la normativa sectorial que incideix de manera directa sobre el turisme.
- c) Impulsar els programes del Pla estratègic de turisme de Catalunya en els quals sigui necessària l'actuació coordinada de diversos departaments de la Generalitat.

Article 421-4

Composició

- 1 La Comissió Interdepartamental de Turisme està integrada per una persona representant de cadascun dels departaments de la Generalitat de Catalunya.
- 2 Les persones representants han de tenir rang, com a mínim, de director o directora general i les designaran les persones titulars dels departaments respectius.
- 3 El càrrec de membre de la Comissió Interdepartamental de Turisme no està retribuit.
- 4 Les persones representants poden assistir a les reunions de la Comissió acompanyades d'una persona tècnica del seu departament.
- 5 La Comissió la presideix la persona titular del Departament competent en matèria de turisme.

Article 421-5

Funcionament

- 1 La Comissió Interdepartamental de Turisme es reuneix de manera ordinària, com a mínim, dos cops l'any, i de manera extraordinària quan ho consideri necessari el president o la presidenta, per iniciativa pròpia o a proposta d'alguna de les persones membres de la Comissió.
- 2 En tot el que no preveu aquest Decret, s'aplica la normativa vigent en matèria d'òrgans col·legiats de l'Administració de la Generalitat.

Article 421-6

Comissions tècniques de treball

- 1 La Comissió Interdepartamental de Turisme pot crear les comissions tècniques de treball necessàries per assolir els seus objectius.
 - 2 Les comissions tècniques de treball tenen les característiques següents:
 - a) La presidència l'exerceix la persona titular de la Direcció General competent en matèria de turisme.
 - b) La secretaria l'exerceix la persona titular de la Sub-direcció General de Desenvolupament Turístic Territorial.
- L'acord de creació de cada comissió tècnica de treball ha d'establir els departaments que en formen part i el personal tècnic designat de cada un d'ells a instància de la representació de cada departament.
- 3 El càrrec de persona integrant de la comissió tècnica de treball no està retribuit.
 - 4 L'acord de creació de cada comissió tècnica de treball ha d'establir el nombre de sessions que s'han de fer.
 - 5 Les comissions tècniques de treball poden convidar persones expertes qualificades a les seves reunions, amb veu però sense vot, per debatre temes concrets inclosos a l'ordre del dia.

Títol III

Fons per al foment del turisme

Article 431-1

Definició

El Fons per al foment del turisme (en endavant, el Fons) el constitueixen el conjunt d'ingressos obtinguts per l'exacció de l'impost sobre les estades en establiments turístics regulat per la Llei 5/2017, de 28 de març, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic i de creació i regulació dels impostos sobre grans establiments comercials, sobre estades en establiments turístics, sobre elements radiotòxics, sobre begudes ensucrades envasades i sobre emissions de diòxid de carboni (en endavant, la Llei 5/2017).

Article 431-2

Destinació i règim jurídic

-1 Els recursos econòmics del Fons tenen com a destinació projectes o accions vinculats als àmbits funcionals i executius de política turística recollits per l'article 49.1 de la Llei 5/2017, amb les especificitats pel que fa a la part del Fons de gestió de les administracions locals que disposa l'article 431-6 d'aquest Decret, d'acord amb l'apartat quart de l'article 49 de la Llei esmentada.

-2 La gestió del Fons correspon als departaments competents en matèria de turisme i en matèria d'economia, tal com determina l'article 48.3 de la Llei 5/2017.

-3 S'estableixen les condicions, els termes i els terminis següents en la destinació a les administracions locals de la transferència de crèdit que els correspon derivada de la recaptació de la tarifa general Resta de Catalunya de la Llei 5/2017:

a) L'assignació del 50% de l'import econòmic que resulti de la recaptació obtinguda de l'impost en l'àmbit territorial de cada ajuntament s'ordena de forma directa mitjançant transferència de crèdit quatre mesos després de la finalització del termini de presentació i ingrés de l'autoliquidació per part del subjecte passiu substituït.

Aquest percentatge el gestionen els consells comarcals respectius en substitució dels ajuntaments en l'àmbit territorial dels quals la recaptació per exacció de l'impost no hagi superat el llindar dels 6.000,00 euros.

En cas que no hi hagi cap consell comarcal, el Comitè ha de determinar el procediment que cal seguir.

L'Administració de la Generalitat de Catalunya ha de prendre com a referència per a la determinació d'aquest supòsit el resultat de la recaptació efectiva de l'impost en el municipi, sumant els dos períodes semestrals de liquidació que corresponen a les temporades d'hivern i d'estiu.

b) Es destina a l'Ajuntament de Barcelona, a més, el 50% de l'import econòmic recaptat que resulta d'aplicar l'increment de la tarifa Barcelona ciutat que estableix l'article 34.1 de la Llei 5/2017 amb relació a la que s'aplica a la resta d'establiments del territori de Catalunya.

Aquesta destinació s'ordena de forma directa mitjançant transferència de crèdit dos mesos després de la finalització del termini de presentació i ingrés de l'autoliquidació per part del subjecte passiu substituït.

Article 431-3

Comissió del Fons per al foment del turisme

-1 La Comissió del Fons per al foment del turisme garanteix la informació prèvia del sector afectat, proposa les directrius d'actuació d'acord amb la planificació turística de la Generalitat de Catalunya i l'aplicació dels recursos del Fons.

La Comissió la componen les persones següents:

- a) La persona titular del Departament competent en matèria de turisme, en qualitat de president o presidenta de la Comissió.
- b) Tres persones en representació del Departament competent en matèria d'economia.
- c) Tres persones en representació del Departament competent en matèria de turisme.
- d) Cinc persones en representació dels departaments competents en les matèries següents: una en matèria de cooperació amb l'Administració local, una en matèria d'infraestructures, ports i aeroports, una en matèria de patrimoni cultural, una en matèria de medi natural i una en matèria de joventut.
- e) Dues persones en representació de les administracions locals catalanes, i una persona en representació de l'Ajuntament de Barcelona.
- f) Sis persones en representació del sector turístic privat de Catalunya, que són les següents: dues en representació dels establiments hotelers, una de les quals representant els establiments hotelers de Barcelona; una en representació dels establiments d'apartaments turístics/habitatges d'ús turístic; una en representació dels càmpings; una en representació dels establiments de turisme rural, i una en representació dels agents o agències de viatges.
- g) Una persona funcionària del Departament competent en matèria de turisme, amb veu però sense vot, en qualitat de secretari o secretària de la Comissió.

-2 Les persones en representació de l'Administració de la Generalitat les designen les persones titulars dels departaments respectius.

-3 Les persones representants de les administracions locals catalanes són les que exerceixin la condició de president o presidenta de cadascuna de les comissions competents en l'àmbit del turisme de les dues entitats municipalistes més representatives de Catalunya.

La persona representant de l'Ajuntament de Barcelona és la persona titular de l'òrgan amb competències en matèria de turisme que designi l'Ajuntament.

-4 Les persones representants del sector privat les designa la persona titular del Departament competent en matèria de turisme.

-5 La Comissió del Fons per al foment del turisme es reuneix un cop a l'any, amb caràcter ordinari.

-6 La durada del mandat dels membres de la Comissió del Fons per al foment del turisme és de quatre anys renovables, excepte la d'aquells membres que siguin nomenats per raó del seu càrrec, els quals ho seran en funció de la durada del càrrec.

-7 La Comissió del Fons per al foment del turisme s'adscriu al Departament competent en matèria de turisme.

La Direcció General competent en matèria de turisme presta el suport administratiu i logístic necessari per al funcionament de la Comissió.

Article 431-4

Directrius d'actuació

- 1 Les directrius d'actuació del Fons per al foment del turisme estableixen els eixos i les prioritats en relació amb la destinació dels crèdits del Fons, d'acord amb la planificació turística de la Generalitat de Catalunya.
- 2 Les directrius d'actuació es subjecten necessàriament a les finalitats de l'article 49.1 de la Llei 5/2017.

Article 431-5

Comitè bilateral

- 1 El Fons es regeix i es gestiona pels departaments competents en matèria d'economia i en matèria de turisme reunits en el Comitè bilateral.

El Comitè bilateral té la funció d'aprovar les directrius d'actuació, decidir l'assignació dels recursos del Fons i controlar el percentatge de Fons amb destinació local.

El Comitè bilateral el componen les persones següents:

- a) La persona titular del Departament competent en matèria de turisme, o persona en qui delegui, en qualitat de president/a.
 - b) Tres persones en representació del Departament competent en matèria d'economia.
 - c) Tres persones en representació del Departament competent en matèria de turisme.
 - d) Una persona funcionària del Departament competent en matèria de turisme, amb veu però sense vot, en qualitat de secretari o secretària.
- 2 Les persones representants del Departament competent en matèria d'economia les designa la persona titular d'aquest òrgan d'entre el seu personal.
 - 3 Les persones representants del Departament competent en matèria de turisme són designades per la persona titular d'aquest òrgan d'entre el seu personal.
 - 4 El Comitè bilateral es reuneix semestralment, amb caràcter ordinari.

Article 431-6

Determinacions per al percentatge de Fons amb destinació local

- 1 Els ens locals que participen en el Fons han de destinar i justificar la part del crèdit resultant de l'exacció de l'impost en el seu àmbit territorial d'acord amb les directrius d'actuació i amb els criteris i procediments següents:

- a) Els ens locals que en el seu territori s'hagi assolit o superat el llindar dels 300.000,00 euros de recaptació en concepte d'impost, sumant els dos períodes semestrals de liquidació que corresponen a les temporades d'hivern i d'estiu, han de destinar un mínim del 60% dels imports del Fons assignats a projectes i actuacions concretes de promoció turística.
- b) Els ens locals que en el seu territori no s'hagi assolit el llindar dels 300.000,00 euros de recaptació en concepte d'impost, sumant els dos períodes semestrals de liquidació que corresponen a les temporades d'hivern i estiu, han de destinar un mínim del 75% dels imports del Fons assignats a projectes i actuacions concretes de promoció turística.

En ambdós supòsits el percentatge que quedi es pot destinar a la resta d'objectius que determina la Llei 5/2017 en el marc de les directrius d'actuació.

-2 Els ens locals han de certificar davant el Comitè la destinació efectiva dels crèdits, corresponents a l'import liquidat dels dos semestres d'hivern i d'estiu.

Els certificats els estén un funcionari o funcionària amb habilitació suficient i han d'incloure el conjunt d'actuacions, totals o parcials, que hagi realitzat l'ens local durant el període que va des del mes d'abril que inicia el semestre d'estiu fins al termini de presentació del certificat.

El termini de presentació dels certificats finalitza el darrer dia del mes de gener de l'any següent al venciment del semestre d'hivern.

-3 En el supòsit que no s'acrediti la destinació efectiva dels crèdits a les directrius d'actuació, el Comitè ha de declarar-ne l'incompliment, amb l'audiència prèvia a l'ens local interessat.

El Comitè ha de determinar directament la destinació dels fons a accions vinculades a les directrius d'actuació dins l'àmbit territorial de referència del municipi interessat.

En cas que l'incompliment sigui imputable a un consell comarcal o al Conselh Generau d'Aran, el Comitè ha de determinar directament la destinació dels fons a les accions de promoció turística del Departament competent en matèria de turisme.

-4 Les comunicacions dels ens locals amb la Generalitat s'han de realitzar, preferentment, mitjançant la plataforma EACAT, per tal de complir l'article 11.3 del Decret 56/2009, de 7 d'abril, per a l'impuls i el desenvolupament dels mitjans electrònics a l'Administració de la Generalitat.

Article 431-7

Comissió local de gestió del Fons

-1 Els ens locals que constitueixin comissions gestores del Fons que facilitin, en els termes determinats en aquest article, la participació del sector turístic privat de l'àmbit territorial de referència, poden justificar la destinació efectiva del Fons d'acord amb les regles especificades als apartats següents i, de forma alternativa, a allò que determina l'article 431-6 d'aquest Decret.

-2 La comissió local de gestió del Fons integra el sector empresarial del seu territori de referència mitjançant una entitat sense ànim de lucre legalment constituïda a l'efecte, amb presència necessària d'empreses titulars dels establiments turístics subjectes a l'àmbit d'aplicació de l'impost.

-3 L'entitat de representativitat empresarial sense ànim de lucre ha de garantir la màxima participació del conjunt d'empreses del sector turístic del municipi de referència afectat per l'impost, sens perjudici que incorpori altres empreses d'àmbits sectorials d'interès turístic.

-4 La comissió local de gestió del Fons és un òrgan col·legiat adscrit a l'ens local mitjançant les àrees o els organismes designats a l'efecte pels seus òrgans de govern. La comissió no requereix dotar-se de personalitat jurídica pròpia per desenvolupar les seves funcions.

-5 El secretari o la secretària de la comissió local de gestió del Fons ha de notificar al Comitè bilateral del Fons l'existència i el funcionament efectiu de l'òrgan, moment a partir del qual el procés de justificació de la destinació del Fons ha de seguir el procediment definit en aquest article.

-6 El secretari o la secretària de la comissió local de gestió del Fons ha de trametre al Comitè bilateral les actes de les sessions que hagin permès la proposta, el debat o la valoració de la idoneïtat de la destinació del Fons que preveu l'ens local per l'any en curs, i la validació de les inversions efectivament realitzades sobre la base de les assignacions del Fons, d'acord amb l'article 431-6 apartat 2 d'aquest

Decret.

-7 La manca de constitució de la comissió, en el mode i la forma exigits, així com els acords desfavorables de l'òrgan, impliquen la declaració d'incompliment per part del Comitè bilateral, amb l'audiència prèvia a l'ens local interessat, i la determinació directa de la destinació del Fons en els termes que preveu l'article 431-6 apartat 3 d'aquest Decret.

Article 431-8

Control de l'activitat dels allotjaments turístics

-1 Els ajuntaments que participen de les assignacions del Fons han de presentar davant el Comitè bilateral un informe sobre el conjunt d'actuacions que han portat a terme per al control de l'activitat dels allotjaments turístics situats al seu àmbit territorial.

-2 L'informe esmentat acompanya la certificació que preveuen els articles 431-6 i 431-7 d'aquest Decret i fa referència a les actuacions de control que hagi realitzat l'ens local des de l'inici del semestre d'estiu fins al termini de presentació del certificat.

-3 L'informe d'actuacions de control l'estén un funcionari o funcionària amb habilitació suficient.

-4 En el supòsit que l'informe esmentat no es presenti o bé sigui manifestament insuficient, el Comitè bilateral ha de declarar-ne l'incompliment, amb l'audiència prèvia a l'ens local interessat i la determinació directa de la destinació del Fons en els termes que preveu l'article 431-6 apartat 3 d'aquest Decret.

Llibre cinquè

Sistema català de qualitat turística

Títol I

Definicions i estructuració

Article 511-1

Definició del sistema

El sistema català de qualitat turística és el conjunt d'eines i instruments tècnics, jurídics, econòmics i humans que l'Administració turística de Catalunya i els agents privats del sector turístic disposen i gestionen amb la finalitat de garantir la projecció competitiva de Catalunya com a destinació turística d'alt valor afegit.

Article 511-2

Estructuració del sistema

-1 El sistema català de qualitat turística s'estructura en dos grans àmbits funcionals: la categoria i l'excel·lència.

a) La categoria: la identificació de la categoria inclou diferents nivells en funció de la quantitat, la intensitat i la dimensió dels serveis i els equipaments.

b) L'excel·lència: la identificació de l'excel·lència inclou la certificació en la idoneïtat de processos de gestió i satisfacció del client. Pot tenir un caràcter gradual.

-2 A l'efecte d'aquest Decret s'entén per:

Model: conjunt de paràmetres, indicadors, evidències, especificacions i instruccions tècniques que, d'acord amb els processos i els continguts que preveuen els articles 521-1 i 521-2 d'aquest Decret, defineixen un projecte de categorització o excel·lència en relació amb una activitat turística o d'interès turístic concret.

-3 Les categories i els distintius definits i implementats en el marc del sistema català de qualitat turística orienten amb caràcter prioritari la política de foment i promoció de l'Administració de la Generalitat de Catalunya.

Article 511-3

Principis rectors del sistema

El sistema català de qualitat turística es basa en els principis rectors de l'actuació següents:

- a) Coresponsabilitat publicoprivada: l'Administració turística de la Generalitat de Catalunya i les entitats més representatives del segment turístic propi de l'activitat objecte d'actuació defineixen, implementen i gestionen, necessàriament i conjuntament, les accions i els projectes impulsats en el marc del sistema català de qualitat turística.
- b) Lliure adhesió: l'adscripció al sistema català de qualitat turística és una decisió voluntària de les empreses, els establiments i les activitats que estiguin en condicions d'optar-hi.
- c) Universalitat: el sistema català de qualitat turística és un sistema propi i obert que fuig de models estatistes o endogàmics i que cerca en l'extrapolació i l'homologació internacional el reconeixement global més ampli possible amb voluntat que el turisme, amb independència del seu origen geogràfic i cultural, assimili aquest reconeixement als conceptes de garantia, confiança i credibilitat en el producte i servei turístic objecte del procés.
- d) Objectivitat: la valoració i l'opinió del client, mesurable mitjançant les enquestes de satisfacció o bé de les mateixes manifestacions personals, amb gran capacitat de difusió gràcies als entorns web 2.0, són eines al servei de la millora contínua del negoci i de l'adequació del servei a les expectatives generades. En concordança amb aquestes eines, és necessari cercar elements de referència, criteris reglats o estàndards, fàcilment contrastables, reconeixibles i avaluables, que dotin aquesta valoració dels elements objectius que l'acreditin i que atorguin la confiança necessària als seus clients potencials.
- e) Flexibilitat: el sistema integra un ventall d'activitats i d'adaptació al conjunt de les empreses, els establiments i les activitats turístiques i d'interès turístic que ho puguin sol·licitar.
- f) Seguretat jurídica: l'observança d'uns processos reglats, atents al respecte dels principis de lliure concurrència i no discriminació, legitima unes accions de foment i promoció turística qualificades i prioritzades en relació amb els processos vinculats al sistema.

Article 511-4

Àmbit subjectiu del sistema i identificació

-1 L'àmbit d'aplicació del sistema català de qualitat turística inclou, amb caràcter exclusiu, les empreses i les activitats turístiques i d'interès turístic situades en territori català.

-2 El reconeixement individualitzat de categories i d'excel·lència quedarà vinculat a la marca Catalunya com a element definidor d'aquesta destinació turística.

-3 Cada categoria o distintiu d'excel·lència s'identifica visualment a través de la seva oportuna imatge gràfica.

Les imatges són adoptades en el si dels processos de definició dels models i les actuacions concretes derivades del sistema.

Títol II

Models

Article 521-1

Formulació de models adscrits al sistema

-1 Els treballs per a la definició i la concreció de models específics de categorització o excel·lència turística s'inicien a instància dels subsectors empresarials propis de la tipologia d'activitat turística o d'interès turístic de què es tracti.

El requeriment dels subsectors empresarials corresponents s'adreça a la Direcció General competent en matèria de turisme mitjançant les seves entitats més representatives a Catalunya.

-2 La identificació dels paràmetres d'equipaments, instal·lacions i serveis, la definició dels seus indicadors i la determinació de les evidències que els identifiquen, es treballen conjuntament entre les persones representants de les entitats assignades a l'efecte, els representants de l'Administració turística de Catalunya i els acadèmics o els professionals amb experiència en el sector, per a cada model específic d'adscripció al sistema.

La coparticipació en la formulació i la determinació dels models es materialitza a la Taula del Turisme, d'acord amb el que estableix la seva normativa reguladora, o bé amb la creació de grups de treball creats *ad hoc* mitjançant actuacions concertades.

-3 Els models s'aproven per resolució del conseller o consellera del Departament competent en matèria de turisme i es publiquen mitjançant la seva exposició en el web del Departament competent en matèria de turisme.

-4 Els models adscrits al sistema de qualitat turística de Catalunya són susceptibles de revisió per tal d'adequar-los a la realitat turística, econòmica i social.

Les adaptacions dels models es duen a terme amb una periodicitat màxima d'un any i no s'apliquen amb efectes retroactius a les empreses, els establiments i les activitats ja reconeguts, sens perjudici del que preveu el procés de revisió.

Article 521-2

Contingut dels models adscrits al sistema

-1 Els models estan configurats per:

a) Els indicadors: paràmetres o conjunt de característiques que conformen l'empresa, l'establiment o l'activitat.

b) Les evidències: elements i circumstàncies concurrents que permeten acreditar el compliment dels indicadors.

c) Els qüestionaris d'autoavaluació: les eines documentals que permeten a la persona titular de

l'establiment o l'activitat sol·licitar l'adhesió al sistema amb descripció explícita i precisa de l'adequació del seu establiment o activitat d'acord amb els indicadors i les evidències que configuren el model específic corresponent.

d) Imatge gràfica i guies d'interpretació dels models aprovats, si escau.

-2 La determinació dels indicadors i les evidències dels models ha de comportar, en tots els casos, una prova pilot de viabilitat dels criteris als quals seran sotmesos els diferents subjectes turístics sol·licitants, amb caràcter previ a l'aprovació del model.

-3 La determinació dels models ha de considerar l'existència de certificacions oficials a l'establiment o l'activitat sol·licitant, amb especial valoració de les que són competència de la Generalitat de Catalunya.

Títol III

Procediment d'adhesió

Article 531-1

Adhesió individual al sistema i inici del procediment

-1 Els procediments individuals de reconeixement de categories o distincions de qualitat aprovades en el si del sistema de qualitat turística s'inicien amb la sol·licitud de la persona titular de l'establiment o l'activitat turística o d'interès turístic.

La sol·licitud es presenta davant de la FUE i s'acompanya amb l'autoavaluació corresponent de compliment dels criteris definits en el model de qualitat específic. L'autoavaluació es formalitza mitjançant els qüestionaris d'autoavaluació, en la versió normalitzada i disponible al web del Departament competent en matèria de turisme.

-2 Per accedir al sistema de qualitat turística la persona titular de l'establiment o l'activitat ha de disposar de l'habilitació corresponent, si escau.

Article 531-2

Tramitació de les sol·licituds

-1 La Direcció General competent en matèria de turisme verifica el compliment dels paràmetres i els criteris tècnics de les empreses, els establiments i les activitats que s'adhereixin a models adscrits al sistema català de qualitat turística. La verificació dels requisits tècnics ha d'incloure la inspecció de l'establiment.

-2 Un cop verificada la documentació de l'empresa, l'establiment o l'activitat, s'informa tècnicament sobre la sol·licitud i es trasllada a la Taula del Turisme o, si escau, al grup de treball que s'hagi creat, d'acord amb el que preveu l'article 521-1 d'aquest Decret.

-3 L'organisme o el grup de treball valida la supervisió tècnica de la sol·licitud i eleva a la persona titular de la Direcció General competent en matèria de turisme la proposta oportuna de resolució del procediment.

-4 En el supòsit que la verificació no sigui coincident amb l'autoavaluació, cal donar audiència a la persona interessada perquè pugui exposar els motius de la discrepància. La manca de resposta de la persona interessada comporta el venciment del tràmit.

Article 531-3

Resolució del procediment

-1 El reconeixement d'una categoria o distintiu d'excel·lència es duu a terme per resolució de la persona titular de la Direcció General competent en matèria de turisme, i posteriorment s'inscriu d'ofici aquest reconeixement al Registre de turisme de Catalunya.

-2 El termini màxim per dictar i notificar la resolució és de tres mesos. Transcorregut aquest termini sense que s'hagi dictat cap resolució expressa, la sol·licitud s'entén estimada.

Títol IV

Revisió i control

Article 541-1

Control i revisió de les categories i els distintius d'excel·lència reconeguts

-1 La validesa de les categories i els distintius d'excel·lència reconeguts està condicionada al manteniment dels requisits fixats per obtenir-los. A aquest efecte, les empreses, els establiments i les activitats turístics o d'interès turístic adherits al sistema estan sotmesos al control de la seva adequació permanent a les condicions i els requisits recollits al model d'adscripció respectiu.

L'Administració turística de la Generalitat de Catalunya pot utilitzar qualsevol instrument i eina per comprovar el manteniment de les condicions definides en cadascun dels models que integren el sistema català de qualitat turística.

-2 En el cas que es produeixi qualsevol modificació de les característiques dels establiments o les activitats que suposi una disminució, rebaixa o pèrdua en la categoria o el distintiu d'excel·lència reconegut i, en tot cas, transcorreguts quatre anys des de la resolució de concessió de categoria o distinció oportuna, la persona titular de l'establiment o l'activitat ha de revisar la seva adequació plena als models vigents que li siguin aplicables. A aquest efecte, la persona titular de l'establiment o l'activitat ha d'iniciar la tramitació administrativa que preveu l'article 531-1 d'aquest Decret.

-3 Les persones titulars d'establiments o activitats que tinguin una categoria o un distintiu d'excel·lència poden desistir-ne en qualsevol moment, amb la sol·licitud prèvia tramesa a la FUE. El desistiment dona lloc a la pèrdua de la categoria o la distinció obtinguda i la conseqüent eliminació de la inscripció al Registre de turisme de Catalunya de la informació derivada.

Article 541-2

Inspecció i control

-1 Els òrgans tècnics de la Direcció General competent en matèria de turisme i dels serveis territorials del Departament competent en matèria de turisme són les unitats responsables de la tramitació administrativa de les sol·licituds d'adhesió al sistema.

-2 L'activitat inspectora en l'àmbit del sistema català de qualitat turística, i específicament la verificació d'empreses i activitats, pot encomanar-se a entitats col·laboradores en les condicions i els termes que preveu la Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya, ja esmentada.

-3 La Direcció General competent en matèria de turisme supervisa les actuacions de les entitats

col·laboradores en l'exercici de les funcions de verificació que puguin desenvolupar en el marc del sistema català de qualitat turística.

Article 541-3

Publicitat de les categories i distintius d'excel·lència reconeguts

-1 La resolució de concessió de la categoria o del distintiu d'excel·lència reconegut confereix ple dret a la persona titular de l'establiment o l'activitat a fer-ne la publicitat i l'ús que consideri adient, inclosa la imatge gràfica.

-2 Es prohibeix l'ús de la categoria o el distintiu d'excel·lència a aquelles persones que no els tinguin atorgats o no els tinguin vigents.

Article 541-4

Suspensió de l'atorgament del sistema català de qualitat turística

Mitjançant la incoació de l'expedient corresponent i sense que tingui caràcter de sanció, la persona titular de la Direcció General competent en matèria de turisme pot acordar la suspensió o l'exclusió de l'establiment o l'activitat del sistema català de qualitat turística per un termini de temps determinat, no superior a cinc anys, fins que la persona titular de l'establiment o l'activitat rectifiqui els defectes observats i compleixi el que estableixi la resolució.

Títol V

Promoció i foment

Article 551-1

Promoció turística dels establiments adherits al sistema i de les activitats

-1 L'Agència Catalana de Turisme (ACT) promociona de forma qualificada les empreses i les activitats adherides al sistema català de qualitat turística, a l'efecte de la seva projecció en l'àmbit local, comarcal, nacional i internacional.

L'Agència Catalana de Turisme farà una previsió explícita de com fer la promoció al seu pla d'actuacions promocionals.

-2 D'acord amb el que preveu l'article 17.c) del Decret 192/2009, de 9 de desembre, d'aprovació dels Estatuts de l'Agència Catalana de Turisme, l'ACT pot exigir el pagament d'un preu a les empreses i les activitats adherides al sistema català de qualitat turística que vulguin accedir a les eines i als instruments de promoció qualificada esmentada a l'apartat anterior.

-3 La participació de les empreses i les activitats en qualsevol de les estratègies i actuacions de promoció requerirà l'adhesió al sistema català de qualitat turística en els supòsits que existeixin models i distintius aplicables a les seves tipologies o modalitats d'activitat.

Article 551-2

Actuacions de foment del sistema

En la seva activitat de foment, l'Administració turística de la Generalitat promou l'accés de les empreses i les activitats turístiques i d'interès turístic al sistema català de qualitat turística, i també presta especial atenció a aquelles empreses i activitats adherides al sistema.

Llibre sisè

Disciplina administrativa turística

Títol I

Disposicions generals

Article 611-1

Objecte

El llibre sisè té per objecte regular els aspectes següents, referents a la disciplina d'activitats, serveis i subjectes en matèria de turisme, i d'acord amb el que estableix la Llei de turisme:

- a) Els òrgans competents per incoar, instruir i resoldre el procediment sancionador, el de restabliment de la legalitat turística i el d'execució dels actes i les resolucions en matèria de turisme.
- b) La inspecció turística.
- c) El procediment sancionador.
- d) El procediment de restabliment de la legalitat turística.
- e) El requeriment d'informació per part de l'Administració turística.
- f) L'execució dels actes i les resolucions en matèria turística.

Article 611-2

Definició de disciplina administrativa d'activitats, serveis i subjectes turístics

A l'efecte de la regulació vigent en matèria turística, s'entén per disciplina administrativa turística qualsevol actuació relativa a la comprovació, la inspecció, la regulació i el control dels subjectes, els serveis i les activitats turístiques, incloent-hi els intermediaris del sector turístic, i sigui quin sigui el mitjà que utilitzin, fins i tot a distància o per via electrònica, amb la finalitat que en el desenvolupament de l'activitat turística es respectin les disposicions sobre l'ordenació del turisme. Queda exclosa de la disciplina en matèria turística la defensa de les persones consumidores i usuàries turístiques, que pertany als organismes competents en matèria de consum.

Article 611-3

Infraccions en matèria de turisme

Les infraccions comeses contra el que determina aquest Decret s'han de sancionar d'acord amb el que estableix la Llei de turisme.

Les sancions que puguin imposar les administracions competents per incompliments d'aquest Decret han de complir el procediment sancionador aplicable de l'Administració de la Generalitat, i si escau, els procediments sancionadors que tinguin establerts els mateixos municipis.

Títol II

Inspecció turística

Article 621-1

Activitat inspectora

La inspecció de turisme ha de portar a terme totes les actuacions necessàries per garantir el compliment

dels requisits, els deures, les prohibicions i les limitacions que recull la normativa turística en relació amb l'activitat i els serveis turístics, fins i tot en aquells serveis que estiguin relacionats amb la societat de la informació, d'acord amb el que estableixen la Llei de turisme i aquest Decret.

Article 621-2

Estatut personal dels inspectors i inspectores de turisme

-1 Les persones al servei de la inspecció turística són agents de l'autoritat amb caràcter general, i en particular respecte a la responsabilitat administrativa i penal de les persones que ofereixin resistència o atemptin contra ells, de fet o de paraula, tant en el desenvolupament de les seves funcions com en les conseqüències que se'n derivin.

-2 El personal inspector s'ha d'identificar abans d'exercir les facultats derivades de les seves funcions, llevat que la identificació pugui frustrar la finalitat de la inspecció.

El personal inspector i instructor de l'Administració turística s'identifica mitjançant un número d'identificació aprovat pel Departament competent en matèria de turisme.

-3 El personal inspector pot sol·licitar la col·laboració o l'auxili dels cossos de seguretat per exercir les seves facultats. Aquest fet ha de quedar constatat en l'acta d'inspecció corresponent i, si l'auxili és motivat per un comportament obstructiu o atemptatori de la persona inspeccionada, donarà lloc a les responsabilitats administratives o penals adients.

-4 El personal inspector pot sol·licitar totes les informacions que necessiti per complir la seva comesa. Amb aquesta finalitat pot requerir l'exhibició o l'enviament de documents i dades, i examinar-los allà on es trobin dipositats, obtenir-ne còpia i inspeccionar els arxius en suport físic o electrònic, així com requerir l'execució de tractaments i programes o procediments de gestió i suport de la documentació o la web subjecta a investigació accedint als llocs on es trobin instal·lats.

Article 621-3

Deures de les persones inspeccionades

Les persones inspeccionades i els seus representants legals han de permetre i facilitar l'actuació inspectora i, en especial, han de:

- a) Facilitar l'accés als locals, les instal·lacions i els arxius, en suport físic o electrònic, objecte d'inspecció.
- b) Subministrar les dades que els siguin requerides sobre l'activitat que desenvolupen, els serveis que presten i les persones físiques o jurídiques que intervenen en la prestació, o facilitar la identificació d'altres intermediaris d'acord amb l'article 251-1 d'aquest Decret.
- c) Mostrar la documentació que han de tenir a disposició del personal inspector.
- d) Facilitar l'obtenció de còpies o reproduccions de la documentació o la informació requerida.
- e) Comparèixer a les dependències públiques, al domicili social de la seva empresa o al lloc que s'ha d'inspeccionar, amb la citació prèvia de la inspecció turística.

Article 621-4

L'obstrucció a l'actuació inspectora

Té la consideració d'obstrucció a l'actuació inspectora qualsevol acció o omissió de les persones inspeccionades o dels seus representants legals o treballadors/ores que impedeixi o dificulti l'exercici de

les facultats que té atribuïdes el personal inspector, i en especial:

- a) Impedir l'accés als locals, les instal·lacions i els arxius, en suport físic o electrònic, objecte d'inspecció.
- b) No atendre un requeriment realitzat fefaentment pel personal inspector.
- c) No lliurar la documentació o la informació preceptiva requerida pel personal inspector.
- d) Subministrar informació o documentació inexacta, incompleta o falsa com a resposta a un requeriment del personal inspector.
- e) No comparèixer quan hi ha citació prèvia per part del personal inspector.
- f) En general, qualsevol comportament obstatiu, vexatori o atemptatori envers el desenvolupament de les funcions o el personal d'inspecció.

Article 621-5

Les actes d'inspecció

-1 El personal inspector ha d'estendre actes de les seves visites d'inspecció, amb el contingut i els requisits que estableix la Llei de turisme, que gaudeixen de la presumpció de certesa i tenen valor probatori, sens perjudici de les proves que puguin aportar les persones interessades en defensa dels seus drets o interessos.

-2 Les actes d'inspecció són documents públics que han de recollir els fets constatats pel personal inspector que siguin rellevants per a la investigació i el control del compliment de la normativa per part de l'empresa, l'activitat o el servei objecte d'inspecció. També poden recollir les manifestacions de les persones compareixents, sense que aquestes tinguin la presumpció de certesa que sí tenen els fets constatats pel personal inspector.

Article 621-6

Els informes d'inspecció

-1 El personal inspector pot emetre informes d'inspecció quan sigui adient per la naturalesa dels fets que s'han d'inspeccionar, en particular, quan s'investiguin activitats o serveis de la societat de la informació o quan es pugui frustrar la finalitat de l'actuació inspectora. Els informes d'inspecció poden annexar la documentació necessària per acreditar els fets investigats, tant en suport paper com en qualsevol altre suport durador.

-2 El contingut mínim dels informes d'inspecció és el següent:

- a) Identificació de l'inspector o la inspectora que emet l'informe.
- b) Data i lloc on s'emet.
- c) Indicació de les circumstàncies que motiven l'emissió.
- d) Fets constatats per l'inspector o la inspectora i, si escau, la seva valoració.
- e) Signatura de l'inspector o la inspectora.

-3 Els fets recollits als informes d'inspecció tenen el mateix valor probatori que els fets constatats, inclosos o recollits en les actes d'inspecció.

Títol III

Competències de les administracions públiques i relacions interadministratives en matèria de disciplina turística

Article 631-1

Competència material de l'Administració de la Generalitat

- 1 D'acord amb l'Estatut d'autonomia de Catalunya i amb la Llei de turisme, el Departament competent en matèria de turisme té competències sancionadores en l'àmbit de la disciplina administrativa turística.
- 2 Els procediments de reclamació i queixa, i les infraccions relatives a la defensa de les persones consumidores i usuàries turístiques, resten fora de l'àmbit material de la competència sancionadora en matèria turística.

Article 631-2

Òrgans competents de l'Administració de la Generalitat

- 1 Els òrgans competents per incoar i resoldre la imposició de les sancions i els expedients de restabliment de la legalitat turística són els òrgans centrals i territorials dependents del Departament competent en matèria de turisme, els quals són:
 - a) Les persones titulars dels serveis territorials del Departament, que són competents per:
Incoar tots els expedients sancionadors i expedients de restabliment de la legalitat turística a allotjaments situats dins els seus territoris respectius.
Imposar advertiments, multes de fins a 60.000,00 euros, i la sanció de suspensió de l'activitat o el tancament temporal de l'establiment per un temps màxim d'un any.
 - b) El sub-director o la sub-directora general competent en matèria sancionadora, competent per:
Incoar expedients sancionadors i expedients de restabliment de la legalitat turística de l'àmbit territorial de Barcelona i també quan l'àmbit territorial sigui superior al d'un servei territorial.
Imposar advertiments i multes de fins a 60.000,00 euros, la sanció de suspensió de l'activitat o el tancament temporal de l'establiment per un temps màxim d'un any.
 - c) El director o la directora general de Turisme, competent per:
Imposar multes de més de 60.000,00 euros i fins a 100.000,00 euros, i la suspensió de l'activitat o el tancament temporal de l'establiment per un temps màxim de dos anys.
 - d) La persona titular del Departament competent en matèria de turisme, competent per:
Imposar multes de més de 100.000,00 euros i fins a 600.000,00 euros o fins a l'import màxim que estableixi la Llei de turisme per infraccions molt greus, o el tancament definitiu de l'establiment.
- 2 La competència per imposar sancions principals comporta la d'imposar les sancions accessòries que regula la Llei de turisme, i la de portar a terme els actes d'execució de les resolucions sancionadores que es considerin adients d'acord amb les normes del procediment administratiu.
- 3 La competència sancionadora es pot delegar en qualsevol moment d'acord amb les normes de dret administratiu general.

Article 631-3

Competències dels ens locals

Els ajuntaments i el Conselh Generau d'Aran exerceixen les competències sancionadores derivades de la seva tasca de control, que preveu la legislació de règim local, d'acord amb la Llei de turisme i aquest Decret, amb els mateixos límits quantitius en les sancions que els que es preveuen per als òrgans de

l'Administració de la Generalitat de Catalunya.

Les competències inclouen l'adopció de mesures de restabliment de la legalitat turística respecte als fets, les activitats, els establiments i els serveis turístics que afectin o puguin afectar el seu àmbit territorial.

Article 631-4

Règim especial del municipi de Barcelona

D'acord amb el seu règim municipal específic, corresponen a l'Ajuntament de Barcelona les competències sancionadores i de restabliment de la legalitat turística dels fets, les activitats, els establiments i els serveis turístics que afectin o puguin afectar el seu àmbit territorial.

Article 631-5

Cooperació i col·laboració interadministrativa

-1 L'Administració turística de la Generalitat ha de cooperar i col·laborar en matèria d'inspecció i control de l'activitat i dels serveis turístics amb les administracions locals i amb la resta de departaments sectorialment competents en el control i la inspecció de les activitats, els establiments i els serveis turístics.

-2 Els ajuntaments i l'Administració de la Generalitat de Catalunya s'han de comunicar recíprocament les incoacions d'expedients sancionadors amb l'objectiu de coordinar les seves actuacions i evitar-ne la concurrència. El protocol de comunicació i coordinació s'ha d'establir per conveni.

-3 Els ens locals exerceixen les seves competències en matèria d'intervenció administrativa d'activitats i de compliment de la legalitat infringida sens perjudici de sol·licitar la col·laboració de l'Administració turística de la Generalitat de Catalunya, d'acord amb els principis de coordinació i col·laboració exigits a les administracions públiques.

Article 631-6

Especialitats del règim sancionador i de restabliment de la legalitat en matèria d'allotjament turístic en habitatge

-1 Els organismes administratius tutors dels interessos públics concurrents en l'objecte de l'activitat d'allotjament turístic en habitatge actuen en matèria sancionadora i disciplinària d'acord amb les seves competències. Així:

a) Respecte a la disciplina d'activitat: el Departament competent en matèria de turisme, els ajuntaments en l'àmbit de la seva competència i el Departament competent en matèria d'habitatge.

b) Respecte d'aquells fets i activitats que tinguin la consideració d'infracció en matèria de defensa de les persones consumidores: el Departament competent en matèria de consum i els ajuntaments en l'àmbit de les seves competències respectives.

-2 Les sancions que puguin imposar les administracions competents per incompliments d'aquest Decret han de seguir el procediment sancionador aplicable de l'Administració de la Generalitat, i si escau, els procediments sancionadors que estableixin els mateixos municipis.

-3 La persona propietària i la persona gestora d'un habitatge d'ús turístic, i la persona propietària i la

persona que comparteixi l'habitatge principal com a servei d'allotjament turístic, en el supòsit que no siguin la mateixa persona, són responsables solidàries de les infraccions i els incompliments de les obligacions definides a la normativa sectorial turística, d'habitatge, de consum i municipal d'aplicació per de raó de la seva activitat, tant si l'activitat està degudament habilitada com si no ho està.

-4 La persona propietària d'un immoble on es desenvolupi l'activitat d'habitatge d'ús turístic o llar compartida sense habilitació tenen el deure de restablir la legalitat, bé obtenint l'habilitació corresponent, o bé emprenent les accions necessàries per impulsar el cessament de l'activitat, tant si és ella qui la desenvolupa com si ho fa una tercera persona amb el seu consentiment o sense, sens perjudici de les responsabilitats que corresponguin a les terceres persones no propietàries.

-5 L'incompliment de les obligacions indicades als títols II i IV del llibre segon d'aquest Decret, en cas de ser constatat, constitueix una infracció sancionable d'acord amb la Llei de turisme. Amb independència de les sancions, es poden ordenar les accions corresponents per restablir la legalitat infringida, inclosa l'extinció de l'habilitació.

Títol IV

Procediments de protecció de la legalitat

Capítol I

Procediment sancionador

Article 641-1

Aplicació de la normativa general en matèria de procediment sancionador

Les normes incloses en aquest capítol tenen el caràcter de normes especials en matèria sancionadora turística davant les disposicions reglamentàries de caràcter general, i es dicten en desenvolupament de la legislació vigent.

Article 641-2

Actuacions prèvies

-1 Amb anterioritat a l'inici del procediment sancionador es poden realitzar actuacions prèvies amb l'objecte de determinar si concorren circumstàncies que en justifiquin la iniciació. En especial, aquestes actuacions s'han d'orientar a determinar, amb la precisió més gran possible, els fets que puguin justificar la incoació del procediment, identificar la persona o l'òrgan que pugui resultar responsable i fixar les circumstàncies rellevants que puguin concórrer en el cas.

-2 Les actuacions prèvies es duen a terme d'ofici per part de l'Administració turística, bé a iniciativa pròpia, bé a conseqüència de l'existència de denúncia o d'una petició raonada d'un altre òrgan.

-3 En cas que les actuacions es duguin a terme a conseqüència de l'existència de denúncia o de petició raonada d'un altre òrgan, l'Administració turística ha de justificar la recepció de la denúncia o la petició i pot sol·licitar tota la documentació que cregui oportuna per tal de comprovar els fets susceptibles d'haver motivat la incoació del procediment sancionador.

Article 641-3

Responsabilitat

-1 Són subjectes responsables de les infraccions en matèria turística aquells que determina la legislació turística, i resten sotmesos al procediment sancionador quan, per mitjà de les seves accions o omissions, incorrin en conductes que la legislació aplicable tipifica com a infraccions.

-2 La responsabilitat per la comissió d'infraccions administratives en matèria turística fineix per la mort de les persones físiques o per l'extinció de les persones jurídiques responsables, sens perjudici, en aquest darrer cas, de poder obrir un nou expedient sancionador per exigir la responsabilitat de la infracció als seus socis o administradors.

-3 Estan sotmesos al règim sancionador i de disciplina turística els intermediaris i les intermediàries d'empreses turístiques d'allotjament.

Article 641-4

Domicili de notificacions

-1 Quan s'hagi de fer una notificació es presumeix que el domicili vàlid de les persones físiques és el que consta al padró, i que el de les persones jurídiques és el domicili social que consta inscrit al Registre mercantil.

-2 En els casos de responsabilitat solidària, quan les persones responsables solidàries estiguin empadronades en el mateix domicili, es presumeix que conviuen i és suficient amb una notificació a nom de totes elles, sens perjudici del seu dret individual a fixar un altre domicili per a notificacions a partir de la primera comunicació.

Article 641-5

Prova

En el procediment sancionador, les persones interessades poden sol·licitar, o es poden practicar per iniciativa de la persona que instrueix el procediment, totes les proves admissibles en dret.

Durant la tramitació de l'expedient la persona instructora del procediment pot acordar totes les actuacions que consideri necessàries sobre els fons de l'assumpte, inclosos els requeriments d'informació esmentats a l'article 642-2 d'aquest Decret.

Article 641-6

Suspensió del termini per dictar resolució i notificar

-1 El termini màxim per dictar resolució i notificar un procediment sancionador en matèria turística és d'un any, i comença a comptar des de la data de l'acord d'inici de l'expedient.

-2 El venciment del termini sense haver notificat la resolució produeix la caducitat de l'expedient i l'arxivament de les actuacions, sens perjudici de poder tornar a iniciar-les si no s'ha produït la prescripció dels fets, llevat dels casos en què el procediment s'hagi paratitzat per causa imputable a les persones interessades o en els supòsits en què l'òrgan competent n'hagi acordat motivadament la suspensió.

-3 El procediment s'entén paratitzat per causa imputable a la persona interessada quan, intentada la notificació en el lloc indicat per la mateixa persona interessada o per aquest reglament, no es pugui practicar i s'hagi de notificar d'acord amb la normativa administrativa. En aquest cas, quedarà suspès el termini per dictar resolució i notificar durant el temps transcorregut entre el segon intent de notificació

degudament acreditat i la data en la qual es publiqui la notificació de l'acte.

Article 641-7

Reducció de les sancions

-1 Amb la notificació de l'acord d'inici de l'expedient sancionador, i si escau amb la proposta de resolució, l'òrgan sancionador ha d'oferir a la persona presumptament infractora la possibilitat de reconèixer la seva responsabilitat i sol·licitar el pagament voluntari del 50% de la quantia total de la sanció proposada en cada moment.

Si la persona presumptament responsable reconeix la seva responsabilitat i sol·licita el pagament voluntari, l'administració competent li ha de concedir un termini d'un mes per fer-lo efectiu i, una vegada comprovat el pagament, ha de dictar una resolució declarativa de l'existència d'aquest reconeixement i imposar la sanció amb la bonificació del 50% sense més tràmits. Aquesta resolució posa fi a la via administrativa.

Si transcorregut el termini anterior es comprova que la persona presumptament responsable no ha realitzat el pagament voluntari, es continuarà el procediment sancionador.

A partir del reconeixement de la responsabilitat, el presumpte infractor o infractora no podrà fer cap al·legació al procediment, ni interposar cap recurs en via administrativa contra la resolució, i quedarà oberta la via contenciosa administrativa a partir de l'endemà de la notificació de la resolució declarativa corresponent.

-2 En cas de responsabilitat solidària, el reconeixement de la responsabilitat per part d'un dels presumptes responsables dona lloc a la resolució declarativa de la responsabilitat d'aquesta persona, i la finalització del procediment en la via administrativa estén els seus efectes a la resta de presumptes responsables, sens perjudici de les accions que puguin exercir en cada moment entre ells.

-3 No es pot fer cap reducció de la quantia total de la sanció a partir de la data en la qual es dicti la resolució sancionadora per part de l'òrgan competent ni en els procediments de revisió dels actes administratius.

Capítol II

Restabliment de la legalitat turística

Article 642-1

Procediment per ordenar el restabliment de la legalitat

-1 Aquest procediment es pot iniciar d'acord amb aquest Decret en els casos en què un subjecte turístic, d'acord amb la Llei de turisme, incompleixi, per acció o omissió, la normativa turística de Catalunya.

-2 El procediment per ordenar el restabliment de la legalitat es pot impulsar amb independència de les sancions administratives que puguin correspondre.

-3 Els òrgans de totes les administracions públiques competents en matèria de turisme tenen competència territorial per incoar el procediment esmentat.

-4 Les formes d'incoació són les que estableix l'article 102 de la Llei de turisme sobre iniciació dels expedients sancionadors.

-5 Instrucció del procediment: l'acord d'inici s'ha de notificar a la persona física o jurídica que incompleixi

la normativa, juntament amb un requeriment voluntari de cessament de l'activitat o de la conducta irregular.

El requeriment, signat per la persona que instrueixi el procediment, ha d'indicar motivadament l'obligació legal vulnerada i advertir la persona interessada del termini raonable per complir-la voluntàriament.

Les persones interessades disposen d'un termini de 15 dies per presentar al·legacions, documents o proposar proves en defensa dels seus interessos.

En cas que la persona interessada acrediti el compliment voluntari del requeriment, el procediment finalitzarà sense més tràmits.

S'entén incomplert el requeriment quan la persona interessada no contesta o bé quan contesta sense complir allò que s'ha requerit.

-6 Prova: un cop rebudes les al·legacions o transcorregut el termini establert per adequar-se a la legalitat, l'instructor o la instructora pot ordenar les proves o sol·licitar els informes que cregui pertinents perquè l'òrgan competent pugui resoldre.

-7 Resolució: l'òrgan competent dicta una ordre de restabliment de legalitat on fixa un termini per adequar-se a la legalitat, amb indicació dels mitjans d'execució forçosa que utilitzarà si transcorregut el termini assenyalat no es compleix l'obligació imposada.

-8 Termini per resoldre: el termini màxim per dictar l'ordre de restabliment de legalitat i notificar-la és de sis mesos a comptar des de la data de l'acord d'inici del procediment. Transcorregut el termini sense haver-la notificat, es produirà la caducitat del procediment, excepte en els casos en què el procediment s'hagi paralitzat per causa imputable a les persones interessades, o en els supòsits en què l'òrgan competent n'hagi acordat motivadament la suspensió.

-9 Recursos: contra l'ordre de restabliment de legalitat es poden interposar els recursos que preveuen les normes de dret administratiu general.

Article 642-2

Obligació de col·laboració amb l'Administració turística

-1 Són subjectes passius de l'obligació de col·laborar amb l'Administració turística en el subministrament d'informació i de dades amb transcendència turística totes aquelles persones físiques o jurídiques, públiques o privades incloses a la Llei de turisme.

-2 El deure de col·laboració es duu a terme mitjançant un requeriment individualitzat d'informació en aquells casos en els quals els òrgans competents de l'Administració turística necessitin algun tipus d'informació, dada o document, per poder portar a terme les competències que tenen encomanades legalment.

-3 El requeriment ha d'incloure com a mínim:

- a) Dades, informació o documentació que es requereix.
- b) Finalitat del requeriment.
- c) Identificació de l'òrgan administratiu requeridor.
- d) Termes i termini de compliment.

-4 L'incompliment del deure de col·laboració no pot emparar-se en el secret bancari.

Títol V

Execució dels actes i resolucions en matèria turística

Article 651-1

Execució forçosa

El mitjà ordinari d'execució forçosa de les multes imposades en un procediment sancionador en matèria turística és el de constrenyiment sobre el patrimoni.

Article 651-2

Multes coercitives

-1 La multa coercitiva ha de ser graduada d'acord amb els criteris de l'article 93 de la Llei de turisme.

-2 L'apercebiment de la imposició de multa coercitiva es realitza en el requeriment de compliment voluntari per part del destinatari/ària i ha d'indicar l'import màxim de la multa coercitiva, el nombre màxim de multes que es poden imposar i el termini que es disposa per complir amb l'obligació.

-3 La concreció de l'import, el nombre de multes i el termini que es disposa per fer el pagament, els determina l'òrgan competent mitjançant la resolució o l'acte administratiu dictat.

-4 Contra la imposició de la primera multa coercitiva es pot interposar el recurs ordinari adient en via administrativa. La interposició del recurs suspèn l'execució de la multa fins a la notificació de la resolució.

Article 651-3

Execució subsidiària

L'execució subsidiària és procedent quan es tracti d'actes que, per tal com no són personalíssims, els poden realitzar subjectes diferents de l'obligat.

En aquest cas, l'òrgan competent de l'Administració turística ha de realitzar l'acte per si mateix o ha de sol·licitar l'auxili a les entitats privades, les administracions públiques o els òrgans judicials competents.

Disposició addicional primera

Excepció i denominació dels establiments de turisme rural

El requisit d'antiguitat de l'edificació de l'article 213-32 d'aquest Decret no és exigible en el supòsit de nuclis d'edificació i edificacions aïllades reconstruïts i ressituats fora del seu emplaçament original per raons d'interès general.

El terme *residència casa de pagès* inclòs en qualsevol disposició normativa s'ha d'entendre referit a un establiment de turisme rural regulat per aquest Decret.

Disposició addicional segona

Taula del Turisme de Catalunya

Resten excloses de l'àmbit de les competències, les funcions i les tasques pròpies de la Taula del Turisme les que corresponguin a l'Agència Catalana de Turisme i als seus òrgans de govern d'acord amb el que estableixen la Llei 15/2007, de 5 de desembre, de l'Agència Catalana de Turisme, i el Decret

192/2009, de 9 de desembre, d'aprovació dels Estatuts de l'Agència Catalana de Turisme, ja esmentats.

Disposició addicional tercera

Sistema català de qualitat turística

Totes aquelles empreses i activitats turístiques o d'interès turístic que estiguin situades en territori català que ja tinguin un distintiu en qualitat reconegut en l'àmbit de la Unió Europea o en algun dels seus estats membres, poden sol·licitar l'homologació als distintius adscrits al sistema català de qualitat turística que es formulin en l'àmbit de la seva tipologia d'establiment o activitat.

Transcorreguts dos anys des de la translació del distintiu, caldrà homologar les característiques de l'empresa o l'activitat d'acord amb els indicadors especificats en el model concret d'adscripció, d'acord amb el procés que preveuen els articles 531-1 i següents d'aquest Decret.

Disposició addicional quarta

Suport entre les administracions turístiques

L'Administració de la Generalitat ha de donar suport als ens locals per garantir l'efectivitat de la inspecció i de l'aplicació del règim sancionador, especialment a aquells que per la seva dimensió tinguin menys recursos i capacitat tècnica i operativa. Aquest suport entre les administracions turístiques pot establir-se mitjançant la figura del conveni o qualsevol altra forma segons la legislació vigent i amb l'objectiu de garantir la seguretat jurídica plena i la viabilitat de l'exercici de les seves competències.

Disposició addicional cinquena

Establiments de càmping

Els percentatges màxims d'albergs fixos i semimòbils en establiments de càmping determinats per aquest reglament resten subjectes a l'ordenació d'instruments de planificació territorial i urbanística d'acord amb els criteris següents:

- a) Prevalença de la planificació territorial sectorial turística a Catalunya quan es delimitin àmbits territorials concrets.
- b) Prevalença de la planificació urbanística quan motius d'incompatibilitat de sòls per raons d'inundabilitat obliguin a la reubicació física d'una activitat de càmping.

Disposició addicional sisena

Integració de les entitats sectorials turístiques en la comissió local de gestió del Fons per al foment del turisme

Els òrgans de govern dels ens locals poden integrar en la comissió local de gestió del Fons les entitats sectorials turístiques legalment constituïdes en el seu àmbit territorial, en aquest supòsit no és necessària la creació i la constitució de l'entitat sense ànim de lucre que preveu l'apartat 2 de l'article 431-7 d'aquest Decret.

A aquest efecte, les entitats sectorials turístiques han de permetre estatutàriament la integració, com a mínim, del conjunt d'empreses turístiques titulars d'establiments turístics subjectes a l'àmbit d'aplicació de l'impost.

Disposició transitòria primera

Establiments d'allotjament turístic

Els establiments hotelers i els càmpings ja autoritzats en el moment de la publicació d'aquest Decret no han d'adaptar-se a les mides i els requisits tècnics que aquí es preveuen, excepte que vulguin canviar de grup, modalitat, categoria o capacitat (en el supòsit que l'incrementin).

Els hostals o les pensions d'una estrella autoritzats amb anterioritat al Decret 183/2010, de 23 de novembre, d'establiments d'allotjament turístic, poden utilitzar aquesta classificació.

S'han de reclassificar com a hostals o pensions, segons aquest Decret, tots aquells que realitzin qualsevol canvi de capacitat o estructura autoritzat.

Disposició transitòria segona

Establiments de turisme rural

Els establiments de turisme rural ja autoritzats amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquest Decret només estan obligats a adaptar-se als requisits tècnics que aquí es preveuen quan legalitzin un augment de la capacitat o una ampliació de les instal·lacions.

Els establiments autoritzats amb anterioritat al Decret 313/2006, de 25 de juliol, que regula els establiments de turisme rural, que ultrapassin el nombre de places dins la mateixa edificació, no estan sotmesos a aquesta limitació, excepte que es vulgui un canvi de titularitat. En cap cas no podran ampliar-ne la capacitat.

Els establiments autoritzats amb anterioritat al Decret 183/2010, de 23 de novembre, d'establiments d'allotjament turístic, que tinguin un restaurant autoritzat en la mateixa edificació poden mantenir les places autoritzades, però no poden incrementar-ne en cap cas la capacitat.

Disposició transitòria tercera

Comissions sectorials de la Taula del Turisme de Catalunya

Mentre el Consell de la Taula del Turisme de Catalunya no aprovi la creació de noves comissions sectorials seguiran funcionant les comissions sectorials que preveu el Decret 420/2011, de 20 de desembre, les quals s'extingiran en el moment de creació de les noves.

Disposició transitòria quarta

Habitatges d'ús turístic

Els habitatges d'ús turístic habilitats amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquest Decret i amb una capacitat superior a 15 places no estan sotmesos a la limitació de places que aquí es preveu excepte quan es produeixi un canvi de capacitat o un canvi de titularitat.

El cessament, l'extinció o la caducitat del títol habilitant comportarà que la nova activitat que s'implanti haurà de ser conforme a la normativa vigent.

Resten derogades les normes següents:

Decret 159/2012, de 20 de novembre, d'establiments d'allotjament turístic i d'habitatges d'ús turístic.

Decret 66/2014, de 13 de maig, de regulació dels Serveis d'Informació, Difusió i Atenció Turística de Catalunya.

Decret 46/2010, de 30 de març, pel qual es crea la Comissió Interdepartamental de Turisme.

Decret 52/1997, de 4 de març, pel qual es regula la capacitat sancionadora en matèria turística.

Decret 158/2012, de 20 de novembre, pel qual es modifica el Decret 168/1994, de 30 de maig, de reglamentació de les agències de viatges.

Ordre EMO/418/2012, de 5 de desembre, d'estructuració del sistema català de qualitat turística.

Ordre EMO/419/2012, de 5 de desembre, per la qual es fixen els preus públics del sistema català de qualitat turística

Ordre EMO/288/2013, de 14 de novembre, de modificació de l'Ordre EMO/419/2012, de 5 de desembre, per la qual es fixen els preus públics del sistema català de qualitat turística.

Decret 420/2011, de 20 de desembre, de creació de la Taula del Turisme de Catalunya.

Decret 161/2013, de 30 d'abril, pel qual s'aprova el Reglament del Fons per al foment del turisme.

Ordre EMO/219/2012, de 16 de juliol, de delegació de competències sancionadores en matèria de turisme del conseller d'Empresa i Ocupació en el director o directora general de Turisme.

Ordre de 19 de desembre de 2000, de derogació de l'article 10.2 de l'Ordre d'11 de juliol de 1986, per la qual s'estableixen els requisits per a la instal·lació i el funcionament dels càmpings.

Decret 276/1991, de 25 de novembre, pel qual es regulen les empreses dedicades al lloguer d'habitacions en cases particulars amb motiu dels Jocs Olímpics Barcelona'92.

Decret 277/1991, de 25 de novembre, pel qual s'estableixen els requisits mínims de funcionament dels vaixells com a allotjaments turístics amb motiu dels Jocs Olímpics Barcelona'92.

Articles 13, 14, 17, 19, 22, 23 i 24 del Decret 235/1994, de 26 de juliol, pel qual es regulen i s'adeqüen, d'acord amb la Llei 30/1992, de 26 de novembre, els procediments reglamentaris que afecten les matèries de la competència del Departament de Comerç, Consum i Turisme.

Ordre d'1 de març de 1989, per la qual es desplega el Reglament d'agències de viatges.

Article 1 del Decret 210/1995, d'11 de juliol, pel qual es modifica el Decret 168/1994, de 30 de maig, de reglamentació de les agències de viatges.

Aquest Decret deixa sense efecte l'Acord GOV/79/2012, de 24 de juliol, pel qual es delega la competència sancionadora del Govern de la Generalitat en matèria de turisme en el conseller o consellera d'Empresa i Ocupació; i la Resolució EMO/1472/2012, de 16 de juliol, de delegació de competències sancionadores de la directora general de Turisme en els directors o les directores dels serveis territorials del Departament d'Empresa i Ocupació a Girona, Lleida, Tarragona i les Terres de l'Ebre, i en el sub-director o sub-directora general d'Ordenació Turística.

Disposició final primera

Entrada en vigor

Aquest Decret entra en vigor al cap de 20 dies de la seva publicació al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

No obstant això, el títol IV del llibre segon entrarà en vigor en el termini d'un any a comptar des de la publicació d'aquest Decret al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Disposició final segona

Models i distintius del sistema català de qualitat turística

Els models i els distintius del sistema català de qualitat turística aprovats amb anterioritat a aquest Decret se subjecten plenament a les determinacions que aquest Decret estableix.

Disposició final tercera

Habilitació per a la modificació dels annexos

Mitjançant una ordre del departament competent en matèria de turisme es poden modificar els annexos del Decret, els quals estableixen els requisits turístics mínims dels allotjaments turístics i de les oficines de turisme de la Xarxa d'Oficines de Turisme de Catalunya, i els barems de qualitat hotelers.

Barcelona, 4 d'agost de 2020

Joaquim Torra i Pla

President de la Generalitat de Catalunya

Maria Àngels Chacón i Feixas

Consellera d'Empresa i Coneixement

Annex 1

Requisits turístics mínims dels establiments hotelers Hotel

								Hotel apartament							Pensi ó
	GL	5*	4*S	4*	3*	2*	1* bàsic	GL	5*	4*S	4*	3*	2*	1* o bàsic	
Entra da servei	X	X	X	X	X			X	X	X	X	X			
Ascensor de servei (no es computen les plantes subterrànies)															
Des de 2 nivell s	X	X						X	X						

Des de 3 nivells			X	X						X	X				
Des de 4 nivells					X							X			
Ascensors															
A partir de 2 nivells (1 pis o més)	X	X						X	X						
A partir de 3 nivells (2 pisos o més)			X	X	X					X	X	X			
Des de 4 nivells (3 pisos o més)						X	X						X	X	X

Salons i zones comunes (superfície mínima en m ² per plaça de vestíbuls, salons, menjador, bars, sales privades, gimnàs, entre altres)	2,5	2,5	2	2	1,5	1,2	1	2,5	2,5	2	1,5	1,2	1	1	0.60
Bar	X	X	X												
Climatització en zones comunes	X	X	X	X	X	X		X	X	X	X	X	X		
Climatització en habitacions	X	X	X	X	X	X		X	X	X	X	X	X		

Calefacció en habitacions							X							X	X
Telèfon d'ús general	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
Serveis sanitaris en espais comuns	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
Superfície mínima en m ² de recepció o vestíbul	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	6
Televisió a les habitacions, apartaments o estudis	X	X	X	X	X			X	X	X	X	X			

Servei de comunicació amb el mateix establiment a les habitacions, apartaments o estudis	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	
Servei d'esmorzar	X	X	X	X	X	X	X	X							
Servei d'esmorzar amb productes de proximitat	X	X	X					X							
Servei de bar	X	X	X	X	X			X	X	X					
Servei de menjador	X	X	X	X				X							

Infor mació turísti ca de la localit at i de la zona	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	
Produ ctes d'higi ene perso nal (I): sabó de mans i sabó de dutxa *	X	X	X	X	X			X	X						
Produ ctes d'higi ene perso nal (II): raspa ll de dents , pasta dentíf rica, moca dors de paper i estris d'afait ar*	X	X						X							

Productes d'higiene personal (III): colònies, llimes, estoig de cosir i netejador de sabates*	X	X						X							
Assecador de cabell	X	X	X					X	X	X					
Barnús i sabatilles	X							X							
Servei d'habitacions 12 hores (inclou oferta de menjar)	-	-	X	X				-	X						

Servei d'habitacions 24 hores (inclou oferta de menjar)	X	X						X							
Minibar	X	X	X					X	X						
Servei de caixa forta	X	X	X	X	X			X	X	X					
Preparació de l'habitació per a dormir	X	X	X					X							
Canals internacionals de TV	X	X	X					X	X	X					
Accés obert a Internet a tot l'establiment**	X	X	X	X				X	X	X	X				

Servei d'estètica i/o perruqueria	X							X							
Servei de bugaderia	X	X	X	X				X	X						
Servei de porter	X							X							
Servei de grum	X							X							
Servei d'aparcament	X							X							

*Els productes d'higiene personal s'han de posar a disposició de les persones usuàries en proporció al nombre de persones que s'allotgen en la unitat d'allotjament.

**El servei d'Internet no és exigible en aquells establiments sense possibilitat d'accés a xarxes de comunicació electrònica de banda ampla.

Habitacions															
	Hotel							Hotel apartament							Pensió
	GL	5*	4*S	4*	3*	2*	1* bàsic	GL	5*	4*S	4*	3*	2*	1* bàsic	
Individuais (superfícies mínimes útils en m²)	10	10	9,5	9	8	7	6	10	10	9,5	9	8	7	6	6

Dobles (superfícies mínimes útils en m²)*	16,5	16	15,5	15	14	13	11	13	13	12	11	11	10	10	10	
Nombre mínim de dobles	75%	75%	75%	75%	75%	50%	25%	1 doble per apartament								25%
Quàdruples (superfícies mínimes útils en m²)	25	25	24	23,5	22	20,5	17,5									16
Amplada mínima de l'habitació doble en l'àmbit dels llits (en m)	2,9	2,8	2,7	2,7	2,6	2,6	2,6	2,9	2,8	2,7	2,7	2,6	2,6	2,6	2,6	

Amplada mínima de l'habitació individual en l'àmbit dels llits (en m)	2.30	2.20	2.10	2.10	2.00	2.00	2.00	2.30	2.20	2.10	2.10	2.00	2.00	2.00	1.80
<p>*Les habitacions dobles de dos llits les poden ocupar 3 o 4 persones sempre que concorrin les condicions següents:</p> <p>a) Cada llit ha de tenir una amplada mínima de 135 cm.</p> <p>b) Al voltant del llit ha d'haver-hi un espai lliure de pas de com a mínim 40 cm, excepte en l'àmbit de la capçalera.</p> <p>c) L'ocupació de 3 o 4 persones sempre ha de ser a petició de la persona usuària.</p>															
<p>Les superfícies que siguin únicament habitacions de les unitats d'allotjament als hotels apartament són les corresponents a la modalitat Hotel.</p>															
<p>Sense reduir els metres quadrats reglamentaris es pot reordenar la distribució de l'habitació, l'apartament o l'estudi, incloent-hi habitació, vestíbul d'entrada, salons, banys i altres elements, sempre que es considerin 1,5 m² addicionals en la suma dels elements.</p>															
<p>En la modalitat Hotel, les habitacions amb terrasses de superfície mínima d'1,20 m² poden computar el 25% de superfície de la terrassa com a superfície d'habitació.</p> <p>Les terrasses més grans de 3 m² podran computar, com a màxim, un 15% del total de la superfície de l'habitació amb un màxim d'1 m² per terrassa.</p>															
	Hotel							Hotel apartament							Pensió
	GL	5*	4*S	4*	3*	2*	1* bàsic	GL	5*	4*S	4*	3*	2*	1* bàsic	
Nom bre mínim de grans suites	1														

Saló gran suite (superfície mínima en m²)	20														
Nom bre mínim de suites	5%	5%													
Saló suite (superfície mínima en m²)	12	12													
Nom bre mínim de júnior suites	10%														
Saló júnior suite (superfície mínima en m²)	8														

La superfície mínima del saló de la suite d'un hotel de categoria inferior a cinc estrelles ha de ser de 12 m².

La superfície mínima del saló de la júnior suite d'un hotel de categoria inferior a Gran luxe ha de ser de 8 m².

Banys de les unitats d'allotjament															
Totes les unitats d'allotjament d'hotels i pensions han de disposar de bany dins l'habitació															
	Hotel							Hotel apartament							Pensi ó
	GL	5*	4*S	4*	3*	2*	1* bàsic	GL	5*	4*S	4*	3*	2*	1* bàsic	
Bany gran (míni m)	75%	75%	75%	75%	75%	50%	25%	Per quatre places i per cada quatre places addicionals							
Superfície útil mínima en m ²	5	5	4,5	4,5	4	3,5	3,5	5	5	4,5	4,5	4	3,5	3,5	
Superfície recinte dutxa del bany gran en m ² (míni m)	1.20	1.20	1.20	1.10	1.00	0.90	0.80	1.20	1.20	1.20	1.10	1.00	0.90	0.80	0,8
Longitud mínima banyera bany gran	1.60	1.60	1.60	1.60	1.60	1.60	1.60	1.60	1.60	1.60	1.60	1.60	1.60	1.60	
Bany petit	25%	25%	25%	25%	25%	50%	75%	un d'addicional per fraccions inferiors a quatre places							100%
Superfície útil mínima en m ²	4	4	3,5	3,5	3	3	2,5	4	4	3,5	3,5	3	3	2,5	2,5

Banys de les habitacions quàdruples	6	6	5,5	5,5	5	4,5	4,5									3,5
								A les unitats d'allotjament inferiors a quatre places (apartaments i estudis) els són aplicables els percentatges de banys grans i petits que s'estableixen per a la modalitat Hotel								
Els banys han de disposar, com a mínim, de dutxa o banyera, rentamans i inodor.																

	Apartament							Estudi						
	GL	5*	4*S	4*	3*	2*	1*	GL	5*	4*S	4*	3*	2*	1*
Sala d'estar menjador	15	12	12	11	10	9	9	25	25	24	23	21	19	19
Superfícies mínimes útils en m ² sense comptar passadís d'accés								Superfícies mínimes útils en m ²						
Cuina	X	X	X	X	X	X	X	Àrea comuna per a sala d'estar menjador, cuina, dormitori						
4 m ² superfície útil mínima														
Pot incorporar-se a la sala d'estar menjador dels apartaments i estudis. Ha de disposar de ventilació directa o forçada obligatòria.								Els estudis tenen exclusivament una capacitat de 2 places						

La porta d'accés al bany dels apartaments o estudis en cap cas pot donar a la zona de la cuina i/o menjador.

Totes les portes d'accés a la unitat d'allotjament han de tenir una amplada mínima de 0,80 metres, i l'alçada mínima transitable de l'habitació ha de ser de 2,50 metres, excepte els banys que han de tenir una alçada mínima de 2,20.

En cas que hi hagi cobertes inclinades no es computa com a superfície útil l'alçada inferior a 1,50 m.

Les suites o les habitacions amb saló del grup Hotel poden disposar d'una petita cuina o similar, sempre que quedi situada en un espai independent de l'habitació o del saló i la seva superfície no es pot comptabilitzar com a superfície del saló o de l'habitació.

En cas de rehabilitacions integrals d'edificis o de rehabilitacions d'edificis catalogats o d'interès historicoartístic (segons catàleg nacional i/o municipal), on els elements estructurals a conservar condicionin les superfícies dels espais, un 20% d'habitacions, com a màxim, poden tenir 0,50 m² menys

de superfície, sempre que la resta d'unitats la tinguin incorporada, a efectes de compensació global.

Requisits mínims del mobiliari i de les instal·lacions per a totes les unitats d'allotjament

a) Habitacions de dormitori:

Un llit (individual 90x190 cm; doble 135x190 cm).

Mobiliari auxiliar al costat del llit.

Armari o espai per desfer la roba, amb capacitat suficient per a les persones usuàries.

b) Sala estar menjador: taula, butaques i cadires en quantitat suficient per a les persones usuàries.

c) Cuina:

Coberts, parament i llenceria proporcional al nombre de persones usuàries.

Utensilis necessaris per a l'elaboració de menjar.

Aparell de cocció amb un mínim de 2 focs.

Microones.

Aigüera.

Frigorífic.

Annex 2

Barems de qualitat hotelers

Els establiments que no compleixin els requisits tècnics de superfícies per a una categoria superior a la seva, en un 20% com a màxim de les unitats d'allotjament, poden obtenir-la sempre que sumin els punts de serveis següents:

a) D'1 estrella a 2 estrelles: 50 punts de la columna 1*.

b) De 2 estrelles a 3 estrelles: 40 punts de la columna 2*.

c) De 3 estrelles a 4 estrelles: 35 punts de la columna 3*.

d) De 4 estrelles a 4 estrelles superior (4*S): 28 punts de la columna 4*.

e) De 4 estrelles superior a 5 estrelles: 15 punts de la columna 4*S.

f) De 5 estrelles a Gran luxe (GL): 15 punts de la columna 5*.

El servei 23, Gimnàs a l'establiment o a menys de 100 m, quan es presti en unes instal·lacions properes a l'allotjament, ha de disposar de l'horari que s'hagi establert per al seu gaudi.

	Serveis	GL	5*	4*S	4*	3*	2*	1*
1	Dos tipus de coixins per dormir	0	0	0	3	4	5	5

2	Productes d'higiene personal: sabó de mans i sabó de dutxa*	0	0	0	0	0	0	3
3	Productes d'higiene personal: raspall de dents, pasta dentífrica, mocadors de paper, estris d'afaitar i productes d'higiene íntima femenina (compreses, tampons)*	0	0	0	4	5	6	6
4	Productes d'higiene personal: colònia, llimes, estoig de cosir, netejador de sabates i productes d'higiene íntima femenina (compreses, tampons)*	0	0	0	4	5	6	6
5	Assecador de cabell	0	0	0	0	4	5	5
6	Barnús i sabatilles	0	0	3	4	5	6	6

7	Servei de bar	0	0	0	0	0	0	5
8	Bar	0	0	0	0	4	5	5
9	Servei de menjador	0	0	0	0	0	5	5
10	Servei d'esmorzar amb productes de proximitat	0	0	0	0	4	5	5
11	Servei d'habitacions 12 hores	0	0	0	0	0	4	4
12	Servei d'habitacions 24 hores	0	0	0	4	5	6	6
13	Minibar	0	0	0	0	5	6	6
14	Servei de caixa forta	0	0	0	0	0	0	5
15	Servei de planxa a l'habitació	0	2	3	4	5	6	6
16	Dutxa amb columna d'hidromassatge o banyera amb hidromassatge al bany de l'habitació, en un mínim d'un 60% de les habitacions	0	2	3	4	5	6	6

17	Dues piques de rentamans en habitacions dobles	0	3	4	4	5	5	5
18	Urinari separat de la zona de bany al lavabo de l'habitació	0	3	4	4	5	5	5
19	Preparació de l'habitació per a dormir	0	0	0	0	2	2	2
20	Canals de TV internacionals	0	0	0	0	3	4	4
21	Accés obert a Internet a tot l'establiment	0	0	0	0	0	5	5
22	Accés obert a Internet als espais comuns	0	0	0	0	0	4	4
23	Servei de gimnàs a l'establiment o a menys de 100 m	0	2	3	4	5	6	6
24	Piscina a l'establiment	0	5	5	5	5	5	5

25	Servei de piscina climatitzada a l'establiment o a menys de 100 m	0	5	5	5	5	5	5
26	Servei de sauna	0	3	3	3	3	3	3
27	Servei de piscina d'hidromassatge a l'establiment o a menys de 100 m	0	3	3	4	5	6	6
28	Servei d'estètica i/o perruqueria a menys de 100 m	0	0	2	3	4	5	5
29	Servei de premsa nacional i estrangera a l'establiment	0	0	0	0	3	3	3
30	Servei de bugaderia	0	0	0	0	0	3	3
31	Àrees de dotació especial (esportiva, aquàtica, recreativa)	0	3	3	4	5	6	6
32	Porter a l'establiment	0	0	2	3	4	5	5
33	Grum a l'establiment	0	0	2	3	4	5	5

34	Servei d'aparcament a l'establiment o a menys de 100 m	0	0	2	3	4	5	5
35	Servei d'animació diari	0	2	3	3	4	4	4
36	Servei mèdic a l'establiment	0	4	4	4	4	4	4
37	Servei de cangur o guarderia infantil	0	2	3	3	4	4	4
38	Distintiu de qualitat ambiental	0	5	5	5	5	5	5
39	Distintiu de qualitat turística o de gestió i certificacions de qualitat en disseny, declaració de bé cultural d'interès nacional (BCIN) o declaració de bé cultural d'interès local (BCIL).	0	5	5	5	5	5	5
*Els productes d'higiene personal s'han de posar a disposició de les persones usuàries en proporció al nombre de persones que s'allotgen en la unitat d'allotjament.								

En cas dels establiments de 4 i 3 estrelles que desitgin assolir una categoria superior, són serveis de compliment obligat els següents:

De 4 estrelles a 4 estrelles superior

1. Dos tipus de coixins per dormir.
3. Productes d'higiene personal: raspall de dents, pasta dentífrica, mocadors de paper, estris d'afaitar i productes d'higiene íntima femenina (compreses, tampons).
4. Productes d'higiene personal: colònia, llimes, estoig de cosir, netejador de sabates i productes d'higiene íntima femenina (compreses, tampons).
8. Bar.
10. Servei d'esmorzar amb productes de proximitat.
12. Servei d'habitacions 24 hores.
16. Dutxa amb columna d'hidromassatge o banyera amb hidromassatge al bany de l'habitació, en un mínim d'un 60% de les habitacions.
19. Preparació de l'habitació per a dormir.
20. Canals de TV internacionals.
29. Servei de premsa nacional i estrangera a l'establiment.
32. Servei de porter a l'establiment.
33. Servei de grum a l'establiment.

De 3 estrelles a 4 estrelles

1. Dos tipus de coixins per dormir.
3. Productes d'higiene personal: raspall de dents, pasta dentífrica, mocadors de paper, estris d'afaitar i productes d'higiene íntima femenina (compreses, tampons).
4. Productes d'higiene personal: colònia, llimes, estoig de cosir, netejador de sabates i productes d'higiene íntima femenina (compreses, tampons).
5. Assecador de cabell.
10. Servei d'esmorzar amb productes de proximitat.
13. Minibar.
20. Canals de TV internacionals.
22. Accés obert a Internet als espais comuns.
29. Servei de premsa nacional i estrangera a l'establiment.

Annex 3

Requisits turístics mínims dels establiments de càmping

	5*	4*	3*	2*
Unitat d'acampada				
Superfície mínima d'unitat d'acampada	90 m ²	70 m ²	60 m ²	45 m ²

A cada unitat d'acampada únicament es pot instal·lar un alberg i les pertinences d'una unitat familiar o persona usuària sempre que siguin les pròpies del desenvolupament normal de l'activitat de càmping. En cas d'instal·lar-hi més d'un alberg mòbil, la persona usuària ha de signar una sol·licitud expressa en aquest sentit a la recepció de l'establiment.

Altres unitats amb capacitat màxim de 2 persones amb tenda tipus canadenc sense vehicle o amb moto

Superfície mínima	40 m ²	25 m ²	22 m ²	
% màxim del total d'unitats	10%	10%	10%	
Endolls amb caixa de protecció a cadascuna de les unitats d'acampada, com a mínim	100% unitats	35% unitats		
Arbres per fer ombra en una superfície mínima de la zona destinada a acampada	50%	35%	25%	

	5*	4*	3*	2*
Serveis				
Recepció	X	X	X	X
Establiment de restauració	X	X	X	X
Sala de reunió amb TV	X			
Sala amb jocs de taula	X			
Disponibilitat de jocs de taula		X		
Sala de cures i primers auxilis	X			
Sala de cures		X		
Supermercat o espai de venda de queviures*	X	X		
Espai destinat a la venda de queviures*			X	

*No és obligatori si a menys d'un quilòmetre del càmping existeix aquesta oferta				
Parc infantil (amb aparells, instal·lacions i espai amb superfície proporcional a la capacitat del càmping)	X	X		
Piscines (una per a infants i una altra per a persones adultes que reuneixin les condicions pròpies de les piscines d'ús públic, amb el mobiliari necessari per al seu gaudi)	X	X		
Pista de tennis de dimensions reglamentàries**	X			
Zona delimitada per a la pràctica de jocs o esports		X		
**Es pot dispensar la seva existència sempre que vingui compensada per un altre tipus d'instal·lació per a l'esplai (minigolf, bàsquet, entre altres)				
Servei telefònic suficient	X	X		
Servei de bugaderia i planxa	X			
Servei de rentat de cotxes	X			
Servei de seguretat diürna i vigilància nocturna	X			
Servei de vigilància		24 h	en horari de recepció	en horari de recepció
Servei de caixa forta	X	X	X	X
Servei de recollida i distribució diària de correspondència*	X	X	X	X
*Cal una bústia instal·lada a l'interior del càmping i s'ha de poder utilitzar en qualsevol moment				

Servei de premsa i internet	X	X		
Horari d'atenció de recepció	de 8.00 h a 23.00 h	de 9.00 h a 21.00 h	de 9.00 h a 20.00 h	de 9.00 h a 20.00 h
Personal de neteja*	X	X	X	X
*D'acord amb l'extensió del càmping i el mecanisme utilitzat				
Guardes durant les 24 hores en nombre suficient	X			
Tot el personal ha de portar el distintiu corresponent que l'identifiqui davant les persones usuàries	X	X	X	X

	5*	4*	3*	2*
Serveis higiènics				
Cada bloc destinat a serveis higiènics ha de disposar d'un espai canviador de nadons				
Lavabos per unitats d'acampada que no disposin de lavabos a l'alberg*	1 cada 6 unitats	1 cada 10 unitats	1 cada 14 unitats	1 cada 17 unitats
*Amb una separació mínima entre ells de 50 cm i dotats amb aigua calenta continuadament				
Dutxes en cabines individuals de superfície mínima	1,50 m ²	1,30m ²	1,20m ²	
Nombre de dutxes per unitats d'acampada que no disposin de lavabos a l'alberg*	1 cada 10 unitats	1 cada 14 unitats	1 cada 17 unitats	1 cada 20 unitats
*Dotades amb aigua calenta continuadament Hi ha d'haver un parament de separació entre el plat de la dutxa i el lloc de penjar la roba				
Nombre d'urinaris tipus tassa per cada unitat d'acampada que no en disposi*	1 cada 7 unitats	1 cada 10 unitats	1 cada 12 unitats	1 cada 14 unitats
*Als serveis destinats als homes, el 20% dels vàters poden ser del tipus urinari				

Miralls a sobre de tots els lavabos	X	X	X	X
Prestatges als lavabos	X	X		
Tovallolers als lavabos	X	X		
Penjadors als lavabos	X	X	X	X
Prestatges a les dutxes	X	X		
Penjadors a les dutxes	X	X	X	X
Penjadors als urinaris	X	X	X	X
Endolls al costat de tots els lavabos	X	X	X	X
Nombre de safaretjos per cada unitat d'acampada*	1 cada 20 unitats	1 cada 30 unitats	1 cada 45 unitats	1 cada 45 unitats
<p>*Amb una separació mínima entre ells de 50 cm, tots dotats amb aigua calenta contínuament i prestatges per deixar la roba. En el supòsit que s'instal·lin rentadores, aquestes poden ser de pagament i cadascuna d'elles pot substituir 4 safaretjos.</p>				
Nombre d'aigüeres per unitats d'acampada**	1 cada 20 unitats	1 cada 30 unitats	1 cada 35 unitats	1 cada 35 unitats
<p>**Amb prestatges per deixar els plats i altres estris</p>				
Distància a la unitat d'acampada de les preses d'aigua potable***	35 m ²	50 m ²	60 m ²	80 m ²
<p>***Han d'estar pavimentades en un radi de 2 m i dotades del desguàs corresponent.</p>				

Annex 4

Requisits turístics mínims de les Àrees d'acollida d'autocaravanes

Unitats d'acampada, zona d'estada i vials	
Superfície mínima de cada parcel·la de 30 m ² identificades numèricament	X

Unitat d'acampada lliure de tot obstacle fins a una alçada de 3,5 m	X
La resta de la superfície ha d'estar lliure d'obstacles fins a l'alçada de 4 m.	X
Infraestructures i serveis mínims	
1 punt net per cada 30 parcel·les o fracció per al tractament de residus, el qual consistirà en una connexió a la xarxa hídrica i un contenidor o pou de descàrrega autonetejables, amb la finalitat que les persones usuàries puguin evacuar i reaprovisionar els dipòsits d'aigua del vehicle	X
1 font d'aigua potable per cada 30 parcel·les o fracció	X
Disponibilitat de lavabos, dutxes, inodors i safarets d'1 per cada 20 parcel·les o fracció, que hauran de disposar d'aigua calenta permanent i serveis de neteja	X
1 endoll amb caixa de protecció per cada 4 parcel·les o fracció	X
Servei de control de viatgers i servei de vigilància	X
1 farmaciola de primers auxilis per a les persones usuàries, situada en un lloc visible i degudament senyalitzada, i amb materials suficients per poder atendre els casos més corrents	X

Annex 5

Requisits turístics mínims dels establiments de turisme rural

-1 Masies i cases de poble compartides

Generals	Calefacció a totes les habitacions i estances comunes.
	Mobiliari suficient i en bon estat de conservació.
	Cambrà de bany a cada habitació.

	<p>L'alçada mínima en metres de la superfície transitable de totes les estances, llevat del bany, ha de ser de 2,50 metres.</p> <p>Excepcionalment es poden inscriure, encara que no compleixin amb l'alçada establerta, quan les característiques d'interès històric o arquitectòniques d'edificació així ho aconsellin.</p> <p>Telèfon, llevat que per la situació geogràfica de l'establiment la seva instal·lació comporti una despesa desproporcionada, motiu pel qual es pot eximir el compliment d'aquest requisit.</p> <p>Menjador per a ús exclusiu de les persones usuàries amb capacitat màxima coincident amb el nombre de places habilitat.</p> <p>La superfície útil de la sala d'estar ha de ser de 18 m² fins a sis places, i s'ha d'incrementar 1 m² més per cada plaça.</p> <p>Ha de comptar amb seients confortables d'acord amb la capacitat de l'allotjament.</p>			
Banys	Amb banyera o dutxa, rentamans i inodor.			
	Un endoll al costat de cada rentamans.			
	Un petit armari o prestatge per poder desar els estris de neteja personal.			
	Terres totalment pavimentats.			
	Parets enrajolades fins a una alçada mínima de 2,10 metres, o bé revestides de materials que en garanteixin la impermeabilitat.			
	Tots els elements sanitaris han de disposar d'aigua freda i calenta.			
	La superfície útil mínima dels banys ha de ser de 2,50 m ² .			
Habitacions dormitori	Superfície			
	Individual 8 m ²	Doble 12 m ²	Triple 14 m ²	Quàdruple 16 m ²
	Ventilació directa a l'exterior			
	Mobiliari indispensable		Llits individuals d'amplada mínima de 0,90 m, o dobles d'1,35 m.	
			Tauleta de nit.	
			Cadira.	
			Armari.	
Punt de llum amb interruptor al costat del llit.				

Generals	Calefacció a totes les habitacions i estances comunes.			
	Mobiliari suficient i en bon estat de conservació.			
	Alçada mínima en metres de la superfície transitible de totes les estances, llevat del bany, de 2,50 m. Excepcionalment es poden inscriure, encara que no compleixin amb l'alçada establerta, quan les característiques d'interès històric o arquitectòniques d'edificació així ho aconsellin.			
	Rentadora.			
	Estris de neteja a disposició de les persones usuàries.			
Bany 1 per cada 4 places o fracció	Amb banyera o dutxa, rentamans i inodor.			
	Un endoll al costat de cada rentamans.			
	Un petit armari o prestatge per poder desar els estris de neteja personal.			
	Terres totalment pavimentats. Parets enrajolades fins a una alçada mínima de 2,10 metres, o bé revestides de materials que en garanteixin la impermeabilitat.			
	Tots els elements sanitaris han de disposar d'aigua freda i calenta.			
	La superfície útil mínima dels banys ha de ser de 2,50 m ² .			
Habitacions dormitori	Superfície			
	Individual 8 m ²	Doble 12 m ²	Triple 14 m ²	Quàdruple 16 m ²
	Ventilació directa a l'exterior			
	Mobiliari indispensable		Llits individuals d'amplada mínima de 0,90 m, o dobles d'1,35 m.	
			Tauleta de nit.	
			Cadira.	
			Armari.	
		Punt de llum amb interruptor al costat del llit.		
Sala d'estar menjador	Superfície mínima de 18 m ² fins a 6 places.			
	Per cada plaça s'ha d'incrementar 1 m ² més.			
	Seients confortables d'acord amb la capacitat de l'allotjament.			
Cuina	Disposar d'aigua freda i calenta.			
	Dos focs (com a mínim).			

	Microones o forn.
	Aigüera.
	Elements auxiliars.
	Paraments.
	Utensilis necessaris per a la preparació d'aliments.
	Llenceria.
	Frigorífic d'una capacitat mínima de 145 litres.
	Campana amb extracció mecànica de fums.
	Ventilació suficient.

Annex 6

Requisits turístics mínims dels habitatges d'ús turístic

Exhibició de la comunicació del NIRTC i de la capacitat autoritzada a l'interior de l'habitatge	X
Places màximes (sempre que la cèdula no estableixi un nombre inferior)	15
Facilitar el número de telèfon a usuaris i veïns per incidències	X
Empresa d'assistència i manteniment	X
Document de normes de convivència, si n'hi ha (lliurat)	X

Annex 7

Requisits turístics mínims de les oficines de turisme de la Xarxa d'oficines de turisme de Catalunya

-1 Imatge corporativa	1a categoria	2a categoria	3a categoria
1.1 Exhibir el distintiu de les oficines de turisme adscrites a la Xarxa d'oficines de turisme de Catalunya i disposar dels monòlits que estableix a aquest efecte el Manual bàsic de retolació exterior de les oficines de turisme de Catalunya	X	X	X

1.2 Disposar del rètol horitzontal que estableix a aquest efecte el Manual bàsic de retolació exterior de les oficines de turisme de Catalunya	X		
-2 Funcions	1a categoria	2a categoria	3a categoria
2.1 Realitzen reserves d'allotjament	X	X	
2.2 Disposen de bases de dades d'informació turística	X	X	X
2.3 Ofereixen cursos de formació al personal tècnic en turisme que presta servei a les oficines de turisme adscrites a la Xarxa	X	X	X
2.4 Subministrament i intercanvi d'informació i eines de gestió	X	X	X
2.5 Organitzar i portar a terme, per si mateixa o en col·laboració amb altres agents, accions de promoció dels recursos turístics de Catalunya, especialment els del seu àmbit d'actuació	X	X	
2.6 Funció de dinamització econòmica i turística per tal de promoure i executar, en cooperació amb altres agents socials i econòmics del territori, programes i mesures que afavoreixin l'impuls de l'activitat turística en el seu territori d'actuació	X		
-3 Personal i serveis	1a categoria	2a categoria	3a categoria

3.1 Garantir l'atenció al públic en dues llengües estrangeres, a més de les dues cooficials		X	X
3.2 Garantir l'atenció al públic en tres llengües estrangeres, a més de les dues cooficials	X		
3.3 Servei d'informació exterior 24 hores	X	X	
3.4 Sistema de gestió de la qualitat	X	X	
3.5 Telèfon i connexió a Internet per a ús propi	X	X	X
3.6 Accés a Internet disponible per a les persones usuàries	X	X	X
3.7 Emprar el gestor estadístic del Departament competent en matèria de turisme	X	X	X
3.8 Del personal que presti l'atenció al públic, almenys una persona ha de disposar del cicle de formació professional en l'especialitat de Guia, informació i assistència turístiques, o bé el grau en Turisme o equivalents.	X	X	X
-4 Característiques físiques	1a categoria	2a categoria	3a categoria
4.1 Espai d'atenció al públic	X	X	X
4.2 Magatzem de material	X	X	X
4.3 Superfície de l'oficina de turisme de 50 m ² com a mínim		X	
4.4 Superfície de l'oficina de turisme de 80 m ² com a mínim	X		

4.5 Monitor d'autoconsulta interior o exterior	X	X	
4.6 Espai de treball amb despatxos i sala de reunions	X	X	
4.7 Espai per a exposicions	X		
4.8 Zona de projecció audiovisual	X	X	
4.9 Àrea de mostra i venda de productes	X		
4.10 Accés a sanitaris públics	X		
4.11 Aparcament proper	X		
-5 Horari	1a categoria	2a categoria	3a categoria
5.1 Obertura tot l'any amb un mínim de set hores i mitja diàries, sis dies a la setmana. El dia de descans no pot coincidir en dissabte, diumenge ni festiu.	X		
5.2 Obertura mínima de Setmana Santa a octubre (ambdós inclosos) i en aquells períodes de màxima afluència, amb un mínim de sis hores diàries, sis dies a la setmana. El dia de descans no pot coincidir en dissabte, diumenge ni festiu.		X	

<p>5.3 Obertura mínima de Setmana Santa a octubre (ambdós inclosos) i en aquells períodes de màxima afluència, amb un mínim de quatre hores diàries, cinc dies a la setmana. El dia de descans no pot coincidir en dissabte, diumenge ni festiu.</p>			<p>X</p>
--	--	--	----------

Annex 8

Requisits turístics mínims de les llars compartides

<p>Exhibició de la comunicació del NIRTC i de la capacitat autoritzada a l'interior de l'habitatge</p>	<p>Places màximes per a usuaris (sempre que la cèdula no estableixi un nombre inferior)</p>	<p>Facilitar el número de telèfon a usuaris, a veïns i a comunitat de propietaris per incidències</p>	<p>Allotjar els usuaris en habitacions d'ús privat</p>
<p>X</p>	<p>4</p>	<p>X</p>	<p>X</p>

Afectacions passives (12)

Article 111-4 lletra d) modificat per l'article 85.1 de la LLEI 3/2023, del 16 de març, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic per al 2023.

Article 131-1 apartat 2 modificat per l'article 85.2 de la LLEI 3/2023, del 16 de març, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic per al 2023.

Article 131-2 secció primera lletra a afegit l'apartat XI per l'article 85.3 de la LLEI 3/2023, del 16 de març, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic per al 2023.

Article 213-40 apartat 2 modificat per l'article 85.4 de la LLEI 3/2023, del 16 de març, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic per al 2023.

Article 213-41 apartat 1 modificat per l'articles 85.5 de la LLEI 3/2023, del 16 de març, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic per al 2023.

Article 241-3 apartat 6 afegit per l'article 85.6 de la LLEI 3/2023, del 16 de març, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic per al 2023.

Annex 8 afegit per l'article 85.7 de la LLEI 3/2023, del 16 de març, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic per al 2023.

Article 131-2 Apartat a) de la Secció primera modificat per l'article 89.1 de la LLEI 2/2021, del 29 de desembre, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic.

Article 131-2 Apartat a) de la Secció segona derogat per l'article 89.2 de la LLEI 2/2021, del 29 de desembre, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic.

Article 241-2 modificat per l'article 89.3 de la LLEI 2/2021, del 29 de desembre, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic.

Article 241-3 Apartat 5 afegit per l'article 89.4 de la LLEI 2/2021, del 29 de desembre, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic.

Disposició final tercera afegida per l'article 89.5 de la LLEI 2/2021, del 29 de desembre, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic.

Afectacions actives (19)

Deroga el DECRET 66/2014, de 13 de maig, de regulació dels Serveis d'Informació, Difusió i Atenció Turística de Catalunya.

Deroga l' ORDRE EMO/288/2013, de 14 de novembre, de modificació de l'Ordre EMO/419/2012, de 5 de desembre, per la qual es fixen els preus públics del sistema català de qualitat turística.

Deroga el DECRET 161/2013, de 30 d'abril, pel qual s'aprova el Reglament del Fons per al foment del turisme.

Deroga l' ORDRE EMO/419/2012, de 5 de desembre, per la qual es fixen els preus públics del sistema català de qualitat turística.

Deroga l' ORDRE EMO/418/2012, de 5 de desembre, d'estructuració del sistema català de qualitat turística.

Deroga el DECRET 158/2012, de 20 de novembre, pel qual es modifica el Decret 168/1994, de 30 de maig, de reglamentació de les agències de viatges.

Deroga el DECRET 159/2012, de 20 de novembre, d'establiments d'allotjament turístic i d'habitatges d'ús turístic.

Deixa sense efecte l' ACORD GOV/79/2012, de 24 de juliol, pel qual es delega la competència sancionadora del Govern de la Generalitat en matèria de turisme en el conseller o consellera d'Empresa i Ocupació.

Deroga l' ORDRE EMO/219/2012, de 16 de juliol, de delegació de competències sancionadores en matèria de turisme del conseller d'Empresa i Ocupació en el director o directora general de Turisme.

Deixa sense efecte la RESOLUCIÓ EMO/1472/2012, de 16 de juliol, de delegació de competències sancionadores de la directora general de Turisme en els directors o directores dels Serveis Territorials del Departament d'Empresa i Ocupació a Girona, Lleida, Tarragona i les Terres de l'Ebre i en el

subdirector o subdirectora general d'Ordenació Turística.

Deroga el DECRET 420/2011, de 20 de desembre, de creació de la Taula del Turisme de Catalunya.

Deroga el DECRET 46/2010, de 30 de març, pel qual es crea la Comissió Interdepartamental de Turisme.

Deroga l' ORDRE de 19 de desembre de 2000, de derogació de l'article 10.2 de l'Ordre d'11 de juliol de 1986, per la qual s'estableixen els requisits per a la instal·lació i el funcionament dels càmpings.

Deroga el DECRET 52/1997, de 4 de març, pel qual es regula la capacitat sancionadora en matèria turística.

Deroga article 1, del DECRET 210/1995, d'11 de juliol, pel qual es modifica el Decret 168/1994, de 30 de maig, de reglamentació de les agències de viatges.

Deroga article 24, 23, 22, 13, 14, 17, 19, del DECRET 235/1994, de 26 de juliol, pel qual es regulen i s'adeqüen, d'acord amb la Llei 30/1992, de 26 de novembre, els procediments reglamentaris que afecten les matèries de la competència del Departament de Comerç, Consum i Turisme.

Deroga el DECRET 276/1991, de 25 de novembre, pel qual es regulen les empreses dedicades al lloguer d'habitacions en cases particulars amb motiu dels Jocs Olímpics Barcelona'92.

Deroga el DECRET 277/1991, de 25 de novembre, pel qual s'estableixen els requisits mínims de funcionament dels vaixells com a allotjaments turístics amb motiu dels Jocs Olímpics Barcelona'92.

Deroga l' ORDRE d'1 de març de 1989, per la qual es desplega el Reglament d'agències de viatges.

Consideracions legals

Els textos consolidats (o versions actualitzades) de les normes que ofereix el Portal Jurídic de Catalunya no tenen caràcter oficial.

Enllaç a aquesta versió

<https://portaljuridic.gencat.cat/ca/document-del-pjur/?documentId=879876&language=ca&validity=1965188&traceability=02>